

محمد توفیق ووردی

هیندی لاله لبه ست و بیه کانی

علی به روشنی

مزارعتی کارو باری سهروو - بهریوه بهرایهتی گهق خویندن کوردی بو
چاپ کردنی نهو کتیبه یارمهتی داوم .

هه ندى

له به يت و هه لبه سته گانی
عه لی به رده شانی

کو که ره وهی
محمد توفیق ووردی

وه زاره تی کارو باری سه روو به ریوه به رایه تی زانیاری
خویندنی کوردی له چاپ کردنی نهو کتیه یاریده ی داوم

سو پاس

سو پاسیکی زور بی پایان بو تهو دوست و برایانه ی
خواره وه که به هه موو هیز یانه وه یاریده یان دام بو کو کردنه وه ی
تهو که نجینه که له به رده ستی خوینده واران

(۱) کاک حمید عزیز - خه لکی قه لادزه و له ده رچووی به شی
فلسفه له دانش گای به غذا . . .

(۲) کاک رفیق صابر - قوتابی به شی کوردی له دانش گای
به غذا .

(۳) احمد بکر تاکوی : مدیری غاباتی کونی هه ولیرو بازو
شته به نیستی .

(۴) که مال میراو ده لی : ده رچوی به شی ینکلیزی له دانش
گای به غذا و ماموستایه له قه لادزه .

« » « »

تهو دوست و برایانه هه ول دانیان هه رگیز له بیر ناچیشه وه
هیوام وایه هه ره یان یان سهر که وترو بن . . . نابین ته وه شم له بیر
بچی که ماموستای بویر « روستم فه تاح » ی کو بیش چه نه
به یتیکی بو ناردم سو پاسیکی بی پایانیش بو تهو . . .

سەر گوزە شتی عهلی بهرده شانی (۱)

زور به داخه وه روژی له دایک بوون و مردنی نازنین بهلام به تهخمین بومان دهرده کهوتی که له سهده ی ههژدهمین ژیاوه . له کاتی که دهولهتی (بابان) له ههره پله ی که شه دار دابوو ته مهانی خوی بردوته سهر . به بهرده شانی قاوی دهرکرد که گوندیکه ده که ویتته ناحیه ی (مهرکه) سهر به قهزای قه لادن له وولکه ی سلیمانی . بهلام کاتی له دایک بوونی له دینی (لونه) بوو . . .

ههندی کهس ده لین ههر له مندالیه وه کوێر بوو (۲) بهلام

(۱) له سالی ۱۶۷۰ نیعمارهتی بابان دورست بوو له سا ۱۷۸۸ دا عبد الرحمن پاشا حوکم ران بوو یه نی له پیش ۱۹ سال دا عهلی بهرده شانی ژیاوه بهلام به داخه وه نازنین چه نه سا ژیاوه و چون مردوه و کوری له کوی یه ته وه شتی که نه زاندراده عبدالله پاشاش له سالی ۱۸۴۷ دا ژیاوه . وه له سالی ۱۸۵۱ دا نیعمارهته به دهستی عوسمانیه کان له ناو چوه یه نی له کاتی دامه زرا ههتا له ناو چوونی نزیکه ی ۳۰۰ سال بهرده وام بوو . . .

(۲) پیره ژنیکه شایه رده لیت :

عهلیه کوێره ی بهرده شانی

توری توری تانی تانی

به‌لای منه‌وه نه‌وه راست نیه ، چونکه له هه‌له‌به‌سته گانی دا
 نه‌وه ده‌رناسکه‌وێت ، دوور نیه له‌دوا پله‌ی ژبانی دا کوێر
 بوو‌یت وه‌کوو له هه‌له‌به‌ستی شای (چندووکان) ده‌رده‌که‌وێت .
 نه‌خوێنده‌ واریشی زور باش لامان ساغ نه‌بوته‌وه ، هه‌ندی
 که‌س ده‌لێن فه‌قی بوو و خوێندن و نووسینی زانیووه‌ بویه‌ش بیرو
 باوه‌ری ئایینی زور کاری تیکردوه ، سه‌ره‌تای هه‌موو به‌یت گانی
 به‌ناوی خواوو پیغه‌مبه‌ر ده‌ست پێ ده‌کات .

یه‌ك جار که‌ریده‌ بوو ، هه‌تا له‌که‌ل (ئاوره‌حمان پاشای
 به‌به) چونه‌ ناران (فولکلوری کوردی به‌شی دووهم) بخوێنه‌وه
 هه‌له‌به‌سته‌گانی میژوو جوغرافیای ناوچه‌گانه‌ که‌ پیا‌رویشته‌وه‌ که‌لێ
 ناوی دێ هه‌یه‌ نازانین ماون یان نه‌ ...

ده‌لێن میری سوران (سلیمان به‌گی هه‌ریری) (١)
 بوێژنکی ده‌بیته‌ به‌ناوی (عه‌لی حه‌ریر) ی بێ گومان نه‌وه‌لی
 هه‌ریری یه‌ نه‌و شاعیره‌ نیه‌ که‌ به‌شێوه‌ی کرمانجی هه‌له‌به‌ستی
 داناوه‌ یه‌کی تره‌ (نامه‌ بو عه‌لی به‌رده‌شانی ده‌نیریت که‌ بیته‌
 هه‌ریر وه‌ له‌که‌ل عه‌لی هه‌ریری بکه‌ونه‌ شه‌ره‌ هه‌له‌به‌ستی که‌له‌ و
 سه‌رده‌مانه‌ داشه‌ره‌ شیر باو بوو . .

نه‌و‌بش ده‌چیت بولای میری سوران هه‌ردوو بوێژ به‌سه‌ر

(١) بو نه‌وه‌ باشتر له‌سه‌رگوزه‌ شقی سوله‌یمان به‌گ ئاگادار

بیته‌ نامیلکه‌ی (خازنادو له‌شکری) بخوێنه‌وه . . .

خشی ژنان هه لده این به لام به داخوه هه ردوو هه لبه ست فه وناو
ته نیا ته و چهند دبرهه له شیریه عه لی هه ریری له بیر ماوه و
ده لیت :

له ولای گواره هه لی ده دای
ده ی گوت تا من بووم له گوینی له یلای
ده هانه داخوازیم پاشای به غدای
جینگه مه حکمه بوو نه هاتمه رای

له ته نجام هه ره به کیان به وی تر ده لیت : (تو مامو ستای)
میریش هه ره به که ی تفه نکیک و نه سپیک و شیر و خه نه به ریکان
خه لات ده کا . .

« » « »

(عه لی) هیچ شتیك نیه که هه لبه ستی به سه ره دا هه
نه داییت : (یار . دئی . که روکا . ئاژال .

جندوکه . پیاز . شمیر و چه کی شهر . کیسه ل . . و . . و)
له هه لبه ستی هه چووش دا ده ستیکی بالای هه بوو .

خو له هه لبه ستی (حه ماسی میللی — شه ره
چه نک) کهم کهس وه کوو عه لی توانا بوو ، به لای منه وه به یق
ئاوړه حمان پاشای به به له بهرز ترین حه ماسه ی میللیه چونکه
کوړد هان ده دات که ده بێ نیشتمان په روو ر بن ، شورش

له دږی چه لاده کانی عوسمانی هل گیرسینن وه به چه نگاوه ران
ده لیت :

هرچی هه لیت زولاف دارین
هه ندی چاریش یو پینکه نین خوی بهرامیه ر بچوو کترین
کیان له بهر کهم ده کاته وه :

والحاصل که یوو به شهر
شهری مه نکورو مامه شان
ره و ره وه یان راکیشان

— ۲ —

رهو ره وه ی دوزری داری
ماینه شینکی قه زوانی
کریومه به سه د قرانی
کاهه لی پی نه زانی

— ۳ —

لهو کا هه لیه ی سر به بنیات
ساحیبی هه زده وولات
له بهر کیسه لی هه لات ! (۱)

(۱) نهو هه لیه سته که هه لیه سته کیسه له ، ره مزی بهو
هه لیه سته کیسه قوولی تیدایه و ره خنه به ده بکړیت له کومه لی
کورده واری .

ده لاین (عه لی خه ونیکی دیوه له و خه ونه دا ده می یون
 شاره میرواه ، له مه لایه کی پرسبوه که ته عبیری نه و خه ونه
 چیه ؟ مه لاش ووتویه : ده بیته بوژیکی زور به ناوو ناو بانگ
 لهره دا نه وه ش پیوسته که بینوسین :

که هه لیه ست و به یته کانی عه لی له ناو لیسته ی هه لیه ستی مبللو
 فولکلوری ده ژمیر دریت که رچی خوشی ناسراوه . . . چونکه
 هه لیه ست و به یته به ترخه کانی وه کوو ناوینه ی ژبانی راسته قینه و
 که لی کرده له سهرده مه کانی سه ده ی هه ژده مین دا ، ووشه کانی
 زور په نیو جوانو ریک و پیکن ، ووشه ی بیتکانه زور کهم به کار
 ده مینی . . . که لی هه لیه ستی نووسراوه ته وه له مه ختوو ته به کی
 کون دا وا نیستا له به رایینی روژ هه لانه زور هه ولم دا که ده سیم
 بکه ویت به لام سهرنه که وتم . .

» » »

گرینگی عه لی له وه یه : له کاتیک دا بوژه کانی ترمان
 که مه لاهو خوینده وار بوون به فارسی و عه ره بی شیعریان داناوه ، بان
 هه مود هه لیه سته کانیان ته نیا باسی دلداری و یاره ، نه و بوژه
 مبللیه هه ستی نیشتمان په روه ری پالی پیوه ناوه که به یقی مبللو
 حه ماسی ریک بغات و هانی کورد بدات بو شورشو رزگاری
 بویه عه لی له ریزی بوژیانی نه مر ده ژمیر دریت (. . . چونکه
 هه لیه ستی نیشتمانی بو دوا روژی کورد یه ک جار گرینکه . .

رویشتی عه‌لی بو مهرگه (۱)

کاروان له دیتی به‌رده‌شانه‌وه ده‌چیت بو (مهرگه) به‌ریک
که‌وت (عه‌لی) له‌گه‌لیان ده‌روات ، نزیکی (مهرگه) ده‌بنه‌وه ، عه‌لی
له‌دولی مهرگه زور تینوو ده‌بج لاده‌دانه لای نه‌و که‌پرانه‌ی که
توونه وانه‌کان دورستیان کردوون ، بو نه‌وه که‌می ناو بخوانه‌وه .
کانی ده‌چینه ژیر که‌پریک ده‌بینی کچیکی دل رفین و شه‌نگو
شوخ له‌بن که‌پره‌که دانیشته‌وه (عه‌لی) ش له‌ جوانی کچه‌سه‌ر
سام ده‌بیت ، نه‌وه‌ی روو ده‌دات نه‌وه‌یه تومه‌ز کچه‌ش ده‌ستی
بوژی ده‌بین وه به‌هه‌له‌سه‌ت له‌ (عه‌لی) راده‌خو‌ریت له‌گه‌ل
به‌کتر دا ده‌که‌ونه ده‌مه‌ته‌ته :

هه‌تیو نه‌وی له‌وی
که‌ر تینووته ناوه له‌وی
که‌ر برسیته نانه له‌وی
ده‌نا دزی یرو له‌وی

عه‌لی :

دز نیم ناروم له‌وی

(۱) مهرگه - تپستی ناحیه‌یه که له‌سه‌ر قه‌زای قه‌لادزه‌ی
پشدر به‌لام له‌کانی خوی دا له‌ده‌وری بابانه‌کان میر نووشین
به‌نیستاش قه‌لاو جینکا‌کانی کونی تیدا ماوه . .

تینوو نیم ناوی
 برسی نیم نانم ناوی
 ماچی دوو کولی نوم دهوی !

کچ :

هه تیو برو له وی
 شش برابه کهم بوت دینهوی
 لهت لهت ده کهن به خه نجه ری
 لهم شاره دوت کهته دهوی
 " " "

کوره هه تیو من کوتری ته قله بازم
 خو به ده ست راوچی نادم
 هسته برو هه تیو یی فوره
 هیچی تر لیه مه وه ره

هه لی :

کچن من ماری ره شم
 چل کهز له عهردی روو ده چم
 تو کوتری من شه هینم
 سووکو ناسان دوت فرینم
 بالم هدی به بیست و چوار پهر
 ههات ده گرم له شار دوت به مه دهر

کچ :

هه نیو چیت له من داوه
کولیکم ده وره م په ژین کراوه
من قه لایه کم حه فتا سال
خه ریکه بم گه نی قه ل و دال
به لام نه یان توانیوه
به خه ویش منیان نه دیوه
فهرمو وهره پیشه وه
به یی دهر دو ئیشه وه
کاروان که رهاتن ده چونه خوار شه وه

عالي :

من خوم په ژین شکیتم
هه ل دهر گرم دهر فرینم
پیم ووتی شه هینی بیستی و چوار په رم
سووک و ئاسان بوت دهر فرم
دیم ته ووقی سهرت دهر گرم
وادیاره له کوتای نه و دهرمه ته قه یه دا کچه له که ری
شهبان دپته خواره وه دلی بو (عالي) نه رم ده بیت جاده لی :
نو بو من چاکلی من بو تو چاکم
نو خوشه ویست تر له ههر شش کاکم

به‌لای منه‌وه نه‌و به‌یته نه‌ختی که‌م و‌کوری هه‌یه له‌ناوچه‌ی
 هه‌وانیر به‌یتیک هه‌یه زور که‌س ناوی بو‌یژه‌که‌ی نازانی به‌لام
 له‌کاتی خوی من به‌هی عه‌لیم زانیوه و له‌نام‌یلکه‌ی جه‌سه‌ن و
 مریه‌م چاپم کردوه به‌ناوی « هه‌تیویک بووم له‌کاروانی » که‌له
 شایو هه‌ایه‌رکی دا ده‌ی این وه له‌فولکلوری کوردیش دا بلاوم
 کردوته‌وه به‌لام چونکه له‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی سه‌ره وه ریک و پیک
 تره بویه دیسان لیه‌ش بلاوی ده‌که‌ینه‌وه له‌که‌ل نه‌و هه‌لبه‌سته دا
 که‌لی پیوه‌ندی هه‌یه و ریک و پیک تریشه

“ ” “

هه‌تیویک بووم له‌کاروانی
 لام دا مالیک له‌بو نانی
 دیشم زه‌ریه‌ک (۱) له‌به‌ر نانی
 سه‌د ماشه‌ئلا چه‌نده جوانی
 وه‌خته به‌رم له‌داخانی

کچ :

کوره که‌چه‌ل بکوره نانی
 نو به‌جیمای له‌کاروانی

(۱) زه‌ری - کچ . کبژ

هلي :

وه للا زهري ناکرم نانی
که ره به جیمام له کاروانی
مه تا نه ت کهم رامووسانی (۱)

کچ :

کوره که چهل برو لیره
هر حهفت برام بینه تیره
به خه نجه ران دوت که ن گیره!

هلي :

وه للا زهري ناروم لیره
هر حهفت برات بینه تیره
به خه نجه ران بم که ن گیره
مه تا ماچت نه کهم تیره

کچ :

کوره که چهل من قه لاتم
حهفت سالان چه ناغه وانان
هیچ به ردیان لی نه بزافتم

هلي :

تو قه لانی من له شکرم

(۱) رامووسان - ماچ

خفت سالان له بنت ده ورم
يان دهه کوژم يان ده تگرم

کچ :

کوره که چهل نه من ماسرم

علي :

نه نو ماری من شه هينم
له بن عهردی دهرت دینم
له کن مه لای دوت که و زینم

کچ :

کوره که چهل من کوژم !

علي :

نو کوژری من کولارم
پهرو بالم بیست و چاره
له ناسمان دوت هينمه خواره
له کن مه لای دوت که م ماره

کچ :

کوره که چهل وهره پیشت
دهم و لیوت که شهی شه کر
نه نو یو من له برام چیت

عہلی و پیرہ ژنی شایہر

وادیارہ کہ (میری سوور) (۱) زور ریزی (عہلی)
 گرنوہ ، وہ پایہ پہ کی گہلی بلندی لہ دیوہ خانی تہو دا ہہوہ .
 عہلی جاری لہ دوورہ وہ دہردہ کہ ویت میریش بہ خہلکہ
 دلپت : (کی دہ توانی سہلاو لہ پیر عہلی بیساتہ وہ من خہلاتی
 دہ کہم) .

کس ناتوانیت بہلام پیرہ ژنیکی شایہر دہ بیت زور لہ خو
 بای دہ بیت دیتہ کن میرو دہلی (من تہوہ دہ کہم و سہلاو لہ پیر
 عہلی دہ بہمہوہ) چونکہ دہ لین عہلی زور پیاویکی بی دہ عیہ بوہ
 تہ گہر بکہ یشتاہہ مندالیش سہلاوی لی دہ کرد . .
 (عہلی) دہ گاتہ نزیک دیوہ خان خہریک دہ بی کہ سہلاو
 بکا پیرہ ژن ماوہی ناداو دہ لپت :

عہلیہ کویرہی بہردہ شانی

کوچی کوچی نانی نانی

یان :

توری توری نانی نانی

دوو کونم ہہنہ لہ بن رانی

(۱) ہہندیک دہ لین میری سوور نہ بوہ تاورہ حمان یان
 وہسمان پاشا بوہ .

يان :

دوو کونم هه نه ده نيوراني
له ناو ده خوي يان له داني ؟

يان :

له ناوي ده خوي يان له داني ؟

هه لي ۱

ته ي پيره ژني هه ليك مه ليك
هه ردوو کونانت ده که م به به ک

يان :

ته ي پيره ژني هه ليك و نيکه
هه ردوو کونت ده که م به ييکه
ناوي ناخوم داني نيکه

يان :

لينکانت ده که م به سي پيکه
ميري سوور سلام هه ليکه

يان :

پاشام سه لامن هه ليکه

« » « » « »

سه لام هه ليك کوبه ي شيران
ده ي که مه ته نگي (زه لتويران)

لو بار گیري لی مهل دیران

« » «

پیره ژن زور به خوی داده شکسته وهو دهلیت :

ثافهرین (عهلي) بو گوشت

سهلکه تووریک به بی گوشت

سهلکی پرواو پهلکی بمینی

هه ربا لیبی داو بی شه کبی

بو کالتهی منالان بمینی

« » «

جا که میر نهو توانایه له عهلي ده بیخی خه لاتیکی زور باشی
ددانی عهلي قسه و هه لیه سقی وه کوو تیزی تغه نگ له ناو
زار دا ناماده بوه لیره دا به وینهی شیخ رهزا نکته بازو په لار
وهشین ده بی . . . بهلام له هه ندی چیکا به خراپه یاسی خوشی
کردوه ، نه ووش بورا بواردن و پیکه نین و خوشی خسته دلی خه لک
بوه . بهو چه شنه فولکلوری کوردی هینانه به ره می نهو چه شنه
شابه رانه به .

عهلي و کچیک له کانی دار کردن دا

« » «

جاریک (عهلي) ده چپته ناو شاخ بو دار کردن له گهل
چهند که سیک دا له ویدا چاوی به کچیگی جوان ده که وی :

توفیقم بده یافه لهك
توفیقم دهی یا چه بیبار
یا پاشای په روه ردگار
دنیا خوش نیه بی گواره دار

- ۲ -

دنیا خوش نیه بی ناز داران
په چه له ب هانوبنه داران
ای مهل کردین تاویك باران
ده با خوش بی بو قوماران

- ۳ -

یا الله خوش بن هر بعین
نامیلاچین ناویان دینین
ناوی نوم له هر زاری په
د دان زیرو مرواری په
ددانت وه کور مرواری
روومنه ت وهك گولی په هاری
نومه له کی یان حوری ؟

سه ر گدزه شقی

شایی دوله بی

• • •

- ۱۸ -

واده گیر نه وه که (کیخوا عبد الله) یه که هه یوه له گوندی
 « نهواران » تهویش ناوبانگی به شایه ری ده رکرد بوو ، عهلی
 بریار ددهات که بچیته لای کیخوا عبد الله بو تهووی بزایت
 تا چه راده یه که له هونه ری بویری دا پایهی بلند . . . دیسان
 کیخواش نار بانگی (عهلی بهرده شانی) بیستبوو زور ناره زووی
 ده کرد که (عهلی) بییی . بو ته و نامانجه بهرئ ده که ویت
 به ره و گوندی (لوتەر) به و چه شنه عهلی به ره و گوندی
 (نهواران) و گوینخاش به ره و (لوتەر) ده که ونه ری . . .
 له پشت مالی « بیوه که » (۱) که چاره که رییه که له
 لونه ره وه دووره تووشی یه کتر ده بن ، (عهلی) لبی ده پرسیت :
 (توکییت ؟) وه بو کوئ ده چیت ؟ خه لکی کام گوندیت ؟
 له وه لام دا کوینخا ده لیت : (من کیخوا عهولای
 نهواریم و ناوبانگی عهلی بهرده شانییم بیستوه ده مه ویت به خزمه تی
 بگم) .

عهلیش ده لیت : (نه که ر قبول بغه رموویت من عهلی
 بهرده شانییم وه هه مان نیازی قوم هه یه واته ده مه ویت
 به خزمه نتات بگم)

هه ردوو کیان له سه ر ته پولکه یه که له پشت گوندی « بیوه که »

(۱) دوله بی : گوندیکه له ناوچه ی مهر که .

بیوه که - بیوکه : دیسان گوندیکه له و ناوچه یه .

داده نیشن وه دست ده کهن به گفت و گو کردن . کیخواه ولا
 داوا له عهلي ده کات که شتيک له هه لبه سته کانی بو بليت **ک**
 کهس نهی بیستی وه زوریش خوش یی ، که به هویه وه شایه ری
 خوی پی به لمبی . . . چا عهلي نهو پارچه هه لبه سته ی شایی
 « دوله یی » بو ده بیژیت . . . واش زاندر اووه که کیخوا
 عه ولاش به نیدیکی بو (عهلي) کوتوه که باسی دانه ویله و نيسک و
 نوک و شتی وای تیدا کردوه ، به لام ده لین له بهر نه وه ی که وا
 خوش نه بوه بویه کهس له یادی نه ماوه . . .

نه وهش هه لبه سته که ی (عه لي) یه به ناوی شایی
 (دوله یی) :

یاخووا یا اللهی له سه ر
 له (لوتهر) یم بهر یه ده ر
 جیگای شیخی خوش نه زه ر
 چه ند لپی که رام خو به سه ر

- ۲ -

خوبه سه ر لپی که رامه
 مالکی شیخیم هه ر شامه

- ۳ -

شیخمان شیخ مصطفی یه
 بو دینی به نه مایه

- ۲۰ -

- ۴ -

به ته مایه بو دینی
 شیخیکی به به قینی
 له « قوله غان » (۱) به قینی

- ۵ -

له قوله غان به داخه
 (عه لا) ته دیم و جاخه
 روژی کردمان سوراخه

- ۶ -

شایی به له (دوله بی) به
 کیژ ده گرن چوپیه
 داک ناگای له کورنیه
 کاعه لی نه ی که ییه

- ۷ -

لهو کاک (عه لی) سه ودا سه ر
 سه به یی نه هلی سه جه ر

- ۸ -

سبحی به یان شه به ق دا
 ننجا ده روین انشا الله

(۱) قه له غ : که نج - لاو - چه وان

نو کلت ملي الله
وه لداشان کويخا ته للا

- ۹ -

کويخا ته للاي (ته واري)
هيندي هينا پرو ديارى
علي پرو به يه ك چاري

- ۱۰ -

علي ده برد به تالو و كه
هر ناه دان بي بيو كه
ديبه كي به نه رو فيكه
ليني به ژن باريكه
له (لوت ر) نزيكه

- ۱۱ -

هه ربه كي دووان ده كا
لهوى سه ره و ژير ده بين
هه روه كوو ناگرو پووشووين
به خري سه راوى وه رده بين

- ۱۲ -

هاوينان چوره بره
زستانان به خوره خوره

- ۲۲ -

دهك به لاه لپدا چه ند به دفره

— ۱۳ —

رویشتی دهم خروروه باره

له وی را مه تا ته واره

(مه لپه تیو) ی (۱) لی بوون مهزاره

ده وه نم لی بوون به داره

— ۱۴ —

هاتم گه بیمه (بیگمی)

لینی به رزو بلندو چاو که رمی

به مو کارهش (۲) ناسمی

— ۱۵ —

هه ره له ته وی به و لاوه

ده م خویندن به ندو باوه

نیستاش (شاره ستین) (۳) مان ماوه

— ۱۶ —

هاتم گه بیمه شاره ستینی

(۱) مه لپه تیو - شینخه ل - نه مام

(۲) موکاره - شه به که بو مه ل کولین

(۳) شاره ستین : دیبه که له ناو چه ی مهر که گه لی پاش

ماوه ی کونی تپدایه .

رهين يي وانم نه ژيښي
 خوردايه به ندانم ووير يي
 زهينم لي نه په شو کيښي
 کاره که م راستم يو يي
 - ۱۷ -

هانم که يمه دولي (ره زه ن) ي
 کا (علي) له وي پي ده که نې
 هرو هک که وي سر چه قه نې (۱)
 - ۱۸ -

هينده رويسم کوتم پسام
 له تاوه ريژيداوه ستام
 دوله ييم لي يوو به شام
 - ۱۹ -

ليم يوو به شامی مه نشوری
 دارکه رهاڼ له ري ژووری
 ليم ده پرسين به زه رووری
 بوکټان سوار کرد يو مالي خه زووری
 - ۲۰ -

(۱) چه قه ن : به رزترين جيگه له شاخ - يان جيگه
 پرين له بهردو کوچک بوکيلان نه شپت .

چا ماندوو بووم چه سامه وه
سیسیش بووم که شامه وه

— ۲۱ —

که یمه شه خسیک له قه برانه
له سینگی دادوو فنجانه
شه ده وه دهر و کهی له ملانه

— ۲۲ —

ده سره و پوته وو کلاوه
له که ردنی بوون بـلا وه
باریککی به لهک چاوه
به خوف ایم ده کرد سلاوه
به ناز مه ایکی جواب داوه
« ماندو ونه بن نه ودوولاوه »

— ۲۳ —

هه ردووک لای کردین مننه ت بار
بیپا ریزی پهروه دی گار

— ۲۴ —

ماندوو نه بن تهی ریواره
شیلانه و کر مه ک و گواره
له گهر دنی زهردی دیاره

— ۲۵ —

- ۲۵ -

له ویمان کرد چاک و خوش
ته‌ها (۱) له‌دوو چاوی ره‌شی -
له‌کفی روبین به‌بی هوشی

- ۲۶ -

رویشتم نه‌وی ده‌می به
س‌رم پرده بنا‌گوی به

وونم :

« کینر نه‌للا نه‌و کپزه کی به ؟ »

وونی :

« نه‌تو شاعیریکی خاسی (۲) »
« له‌بنه‌ماله‌ی شاه‌عه‌باسی (۳) »
« چون نه‌وی کپژئی نافاسی ؟ »
« خانمه‌ کچی کاک نه‌لیاسی ؟ »

- ۲۷ -

(۱) ته‌ها : ووشه‌یه‌که بو س‌ه‌ر سورمان به‌گاردیت

(۲) خاس - باش - جوان

(۳) شاه‌باس - شایه‌کی به‌ک چار خوین ریزو زوردار

فارسه‌گانه‌ س‌ده‌ها هزاری له‌ میله‌تی کوردی نیران کوشته
به‌لام چونکه به‌ناوبوه کراوه‌ته نیشانه‌ی بو به‌ناو بانگی

- ۲۸ -

له و خانمهی هلك و باریكه
به ژنی ره یحانه ی فه ريكه
به ماچانن ده خه نیكه

- ۲۸ -

هاتین که پیشینه (شار)
له کهل کوینخا بووینه عه نار
به کولانان دا چووینه خوار
شاهباش که ران کردیان هاوار
دیلان که ران دایان گوشتار
په یدامان کرد توزو غوبار

- ۲۹ -

په یدامان کرد توزو خواه
لیمان دا زور ناو ده هراه

- ۳۰ -

زور ناو ده هولم په ساردن
به ندی ده خوشم بژاردن
دیلان که رم به عام ناردن

- ۳۱ -

دیلان که ران گوت کاک عه لی
لیده گیژو گوردی که لی

- ۲۷ -

- ۳۲ -

کېڅو کور شایین په و قوله
تاقمیک دههاتن نه شمیله
هه ر (خوازیله) یان تېدا قاپیله

- ۳۳ -

لهو «خوازی» (۱) لهی وا موخته بهر
چاروک سپی ده شمال به سه ر
مه مکېکی دور ، په کیان که وهه ر
له نیویان نایم سه ره و ده ر

- ۳۴ -

سه ره و ده ر نایم له نیوی
هه ر تاوه دان بی (دوله بی)
سی روزانم لی کردشای
نهمندال ما نه ردین سپی
هه موو هاتنه سه ر کاک هه لی

- ۳۵ -

هه موو هاتن به هاتن
ده ستم برد له بو که ردان

(۱) خوازی - خوازیله - کچیپکی زور جوان او
دیاره یاری هه لی بو ، له که ان هه لیه ست داناوی ده بات

- ۲۸ -

یارم زه رده ی ده هاتنی

— ۳۶ —

یا الله یارم پیکه نیوه
که له که ی منی بریوه
برینم نه و دیو نه و دیوه
نالقه ی زیرو گواره ی زیوه
له نه قل و زه ینم چه قیوه
هیشتا چاکم نه په چنیوه

— ۳۷ —

نهم په چنیوه به ژنی یاری
له جزیره نا « بوتان » ی (۱)
له بوتانی تا « ژه نکار » ی (۲)
له زه رده ی ده عومباری
وه کوو خووناوه ی (۳) به هاری
هینده حوری بینه خواری
جا ناکه ن قهت هاوتای یاری

(۱) بوتان و جزیره - دوو ناوچه ن له کوردستانی تورکیه

(۲) ژه نکار - سنجاره

(۳) خووناو - شه ونم - آوه نکه - خوزیشی پی ده این

— ۳۹ —

- ۳۲ -

کیزو کور شایی به و قوله
 تا قميک ده هاتن نه شميله
 مهر (خوازیله) یان تیدا قابيله

- ۳۳ -

له و «خوازی» (۱) لهی وا موخته بهر
 چاروک سپی ده سمال به سه ر
 مه مکیکی دور ، به کیان گه و مهر
 له نیویان نابم سه ره و ده ر

- ۳۴ -

سه ره و ده ر نابم له نیوی
 مهر تاوه دان بی (دوله بی)
 سی روزانم لی کردشای
 نه مندال ما نه ردین سپی
 هموو هاننه سه ر کاک هه لی

- ۳۵ -

هموو هاتن به هاتن
 ده ستم برد له بو گه ردنی

(۱) خوازی - خوازیله - کچیکی زور جوان برادر
 دیاره یاری هه لی بو ، له گه لی هه لیه ست داناوی ده بات ...

- ۲۸ -

یارم زه رده ی ده هاتنن

— ۳۶ —

یا الله یارم پیکه نیوه
که له که ی منی بریوه
برینم نه و دیو نه و دیوه
نالقه ی زیرو گواره ی زیوه
له نه قل و زه ینم چه قیوه
هیشتا چاکم نه په چنیوه

— ۳۷ —

نهم په چنیوه به ژنی یاری
له جزیره تا « بوتان » ی (۱)
له بوتانی تا « ژه نکار » ی (۲)
له زه رده ی ده عومباری
وه کوو خووناوه ی (۳) به هاری
هینده حوری بینه خواری
جا ناکه ن قهت هاوتای یاری

(۱) بوتان و جزیره - دوو ناوچه ن له کوردستانی تورکیه

(۲) ژه نکار - سنجاره

(۳) خووناو - شه ونم - آوه نگه - خوژی شی پی ده این

— ۳۹ —

نابن به هاو تاي «خوازی»
مال ویرانم بی بالا به رزی
یار دپته وه له ریی حه وزی
نازی ده کا له سه ر عه رزی

به ژنی یاری شلک و شه لاله
ردین سپیان کاله کاله
خواکه ی ژنمان بینه وه ماله
له برسان مردن مندا له !

«» «» «»

دووتی بینی

- ۱ — به لای منه وه نه وه له بته یهك چار له وه زور ترو
چونكه نه انجام نادا به ده سته وه ، هیوام وایه له دوا روژ پاش
ماوه که مان ده ست که ویت . .
- ۲ — هه روه کوو له په راویز دا باسحمان کرد بوو
«لوتەر» ، «بیوکه» - بیوه که « ، «خری سه راو» ، «ته وار»
«بیکه» ، «شاره ستین»

که زنده سوور ، « دوله بی » ، « سیناچیان » ، ناوی ته و
 دیو شوینانه په که له ناو چهی « مهرکه » ن ، که ده لی له که شته
 خه باله که ی داپی یان دا رویشته ، له لوتنه ره وه هه تا کوو دوله بی
 گرینگی شایه ری هه لی ته وه یه : که توانیویه به ی دیتی ته و
 شوینانه وه سفیان بکات هه موو شی بویه بوه که خوی به سه ر
 کوینا ته لادا زال بکاو بوی دهرینا که له و شایه ر تره . . چا
 لیره داپه هونه ر مهندي عه لیمان بو دهرده کهوی .

خوازی - یان خازی

«» «» «»

مهرم ناوی سده هه زار بی
مالم ناوی کساوو بار بی
بارگیری بورهم خهلات بی
کولاوی سه ریم کوله زار بی
خواردنی روژیم ژه هره ماری بی
هر نهوند (خوازییم) لی دیار بی

— ۲ —

لیم دیار بی له هه موو چی یان
مه مکی وه کوو سیوو به هییان
راوه ستاوه له کهل سپیان

— ۲ —

راوه ستاوه له که ل کیزی
ته که ر خودا من نه کوژی
ده چمه سه ر شای به ئاوه ژی (۱)

(۱) ئاوه ژی - پیچه وانه

— ۳۲ —

له بو چوونی زور به وازم (۱)
 له سه ر یاری خوم به وازم
 چووم هیله تیی لی به وازم
 «» «» «»

لیم خواستېرو ټیږنو هیله ت (۲)

(۱) وازم - به څه چه لوم .
 (۲) نهو هه لېه ستهش زور که مه داخه کهم هه ر نه و نه دم
 دوست که و نهو تکایه هه ر که سی هه ر هه لېه سته کی له وازه دوست
 ده که ویت یومانی بنیریت .

عەلى و دلداری

«» «» «»

(عەلى) زور دل تەر بوو هەر بویی دوو بەشەر
 هەلبەستەکانی باسی دلداری دەکات . دەلین حەزی لە (خازی
 دەکرد ، خازی زور جوان بوو پێش ئەوەی ماری بکا زور
 هەلبەستی لەسەر داناووە لەو هەلبەستەى خوارەووە دا باسی ئە
 دەکات کە چون جار جار دەستی دەکەیاندى ؟ بەدکار نەیان
 هێشتووە بەئاوات بکا بەلام ئەو هەلبەستە نەکتەو پێکەنینیشی نەبایە

«» «» «»

(خوازیلی) کە لەك جوان بوو
 جی ژوانمان ئەندو وریان بوو
 کادو پەیی لی رژاو بوو

— ۲ —

لیسی رژا بوو کادو یەین
 قۆلمان بو یەك کردە سە دین
 دەمان مژین شەکرو هەنگوین
 قەخ خوشی وامان نە دە دین

- ۳۴ -

— ۳ —

تېك ھالا بووین وەك شوقاقان
سەرمان كەووت بە دەلاقان

— ۴ —

مەستېك دە ھاك لە لە چە رى
لېم تاو دە دایە خە نچە رى
دەمكوت كى بە لە ویندە رى ؟

— ۵ —

دەمكوت كاكە من (سوارم)
لە مېژە لەنو داخ دارم !

— ۶ —

دەم كوت كورە كاكە (سوارە)
مەم كە بە دوژ من و مارە

— ۷ —

لەوى دەمان کرد چنگە رنە
كە ندویكمان كرد سەرەو بنە

— ۸ —

(سوارە) چریكەندى ھاوار
چىزانی کردن ئاكا دار
كومپال بە دەست ھاتن بە غار

— ۳۵ —

دايان کوتام چوخماخلى
 مهر به مىلى تاسنگهري
 وهك ساواری (مام خدری)

لهوی راهات (حه مه مهر گه یی)
 نه و سهك بابهی رهنگ نه له یی
 هیندی لی دام قالیم گه یی (۱)

لهولای راهات « ووسو پلینگی »
 کوپالیک یی به پر به چهنگی
 نه سه رم دیلی نه سنکی

لهولاش راهات خال « خدر »

(۱) مهندی کهس ده لین « کاکه سوار » ناویک هازا
 له « خازی » که خوشه ویستی « عهلی » بوه ده کرد ، بام
 ره قبی بوه ، مهر نه ویش بوه هاتوته جیکه ی ژوانی به تاشا
 وه خه لکی لی هانداوه و ویستویه « خازی » بو خوی بیا و این
 بو نکته را بوردنو خوشی باسی نه و کاره ساتانه ی کرد
 له پیناوی « خازی » تروشی هاتره . .

نهو براده ریکی نادره
له هه موانیش خرابتره

— ۱۳ —

لهولا دههات « حههه خپهه »
نهو سهك بابهي پانه لپسه
به خه نجه ري ليم راده سا
به نوچن دوخيني ده پسا
بلحي مه ردان هينده به سه

— ۱۴ —

جواييان برد « يو مام قادر » ي
نهو حيز بابي چوخ چانري
وام زاني له هه موان چانري
ياخدا له بهر ژني خوت مري
هر له دوور را دام ده گري
به ميسال ده ايي كافي ا

— ۱۵ —

له پاش نه وهات « مه راوود گاوان »
كه ده رپه رپوو له تاوان ا
هيچي نه ديوو به چاوان
كووي رهق بپوو له لغاوان ا

— ۳۷ —

لیی نه ده بووه به جهفت تاوان
 باووت بکه م باسی پیریژنان
 دهرپه رین لیم له قوژبنان
 ده بیان کرن هه ردوو کونان
 بهك به کیری په ك به کونان !

— ۱۶ —

لهو پیره ژنهی ده دونیا په
 لیم خر ده بوون له بیلا په
 سه ری که ریان به جه یا به
 ده که ن لومه ی من و یا به
 کونه حیزی خویان وه پیر نایه

— ۱۷ —

چه پوکیان به خوازیلی ده کیشان
 هیچ دارم هینده نه ده هیشان

— ۱۸ —

نهنگوستی داکي د خوازی هم به ریشه
 نهنگوستی وه کور دریشه
 هه چاند جاری له دخوازه ی دینا په پیشه
 به هه مواتم به قهه د نهوی نه دیشا

— ۱۹ —

— ۳۸ —

نه و چار ده هات « مام باپیری »
دهی گوت :

« لپی که رین له وی فه قیری »
« بیبه ن بو خزمه تی مپیری »
« بلین به هیلک چوو له سهر کیری »

— ۲۰ —

نه و چا حه مه د به کی نادر شایی
له سهر مئی هه بوو خوینیکی بیست و چار گایی
لپی نه ده ستاندم چه ناهه شایی
هه ندی کهس ده لین نه و به نده به نه و
و چه شنه یه :

جوابیان برد بو خال باپیری
نه و ده هات به خو بو شیری
قسه ی ده کردن به زویری
چوو داوه له وی فه قیری

— ۲۱ —

جواب له « سیناچیان » که رایه وه
ده لین نه و شه و کیرایه وه

— ۲۲ —

فه رمووی میری به لهک چاوه

— ۳۹ —

نه وهی بلی د عه لی ، ماوه
خه لاتی ده که م مال ناوا

— ۲۲ —

نه تاقه پرولی لی ستاندم نه دینار
بوی ده ناردم چو وتی کاله ی
شمامه بهندی به دوو ریال

» » »

د عه لی « تابایی سوجه ت چی و قسه خوش بوه نار
که سانه ی لیره دا که ناوی بردوون لهوانه په هر دوست
براده ری خوی برو بن ، بهلام لیره دا کرینگ نه وه په هر کسی
باسی کرده که مو کوورر به کی بو هه لبه ستوه ، لیره دا هونه ری
عه لی و میلی برونی هه لبه سته گانی دهرده که وئی بهلام به داخه وه نار
پیاوانه هیچیان نه ماوه که مروفت بزانی نایا نه و شتانه که عه ل
باسی کرده وایه یان نه ؟

بهلای منه وه خه یالی بویت لیره دا ده وری کرینگی باری
کرده ، نه کهر بیتوو وینه کیشی هونه ر مه ند نه و دیمه نانه بگانه
وینه بهک جار جوانو به نرخ دهرده چیت .

خاوه نی که وشى رهش !

چوونی که وشى رهش هان

له سلیمانی در وا وه

ژیریان چه رمی کامیشه

ناو فه رشی چه رمی خاوه

قوربانی وه ستاکه ی بم

شفه ره ی پیدا هیناوه

شاگرد به چه یرانت بم

وردم ته ریت داوه

هئ گواه ی پیسه ی خه سیمه

چیت له یاری من داوه

به سته ك وه کرو شه داوی

له شان و ملت نا لاوه

رانکت ده لی فستانه

له قباچ و قولت نا لاوه

ته که ر یاریم نا نا سن

باریکه و به له ك چاوه

قه دی نه مامی عه ر عه ر

لاو لاوی تی نا لاوه (۱)

(۱) ته و هه لیه سته ته زیامه قطه

میکه و به س .

تیری دلداری !

نه و چاره ی واقع بوو ته قدیر
له چه رگی دام خه نجه رو تیر
مه و ته نی خوشم چوو له بیر
دیسان خوازیله

قوشه نم ناوئ هه زار بن
تپستم ناوئ قه تار بن
که نیچ و چه واهیری بار بن
هه رچاوی خوازیلیم ان دیار بن

— ۲ —

ته ندوور بانی به سه رو سه نکین
لیم بوو بوه مافووری ره نکین
باسکمان بو به ک کرد بوو به سه رین
لیکمان ده مژی شه کرو هه نکوین
له وئ نووستین به دل و به قین

نه و دوو پارچه ی سه ره وه وایزانم چه ند پارچه به کن ل
هه لبه سقی یان به یتیکی دوورو دریز چونکه هیچ کانی عه لی له ساد
به ند که متر به یقی نه و توه .

رهمه زانو عهلی

عه لی :

نه ته رزارم نه زور دارم
ماچیکم ده بی رهوارم

کچ :

له و هه تیوه ی ناو گرانه
به و عهرده ی کهم به و عاسمانه
له سه ر سینکم دوو فنجانه
هه ردو ده وره ی گلیل دانه
له ناآزار تو بی پاوانه
به لام چی بکه م رهمه زانه (۱)

(۱) نه و دهمه ته ته یهش زور که مه و گومان نیه که زور

دوو رو درپژ بی به لام هه ر نه وه ندهم دهس که و توه .

بهیته نار !

« « «

هه هه نارو هوی هه نار
به دول دا چرومه خوار
که بشته « قوریجه » (۱) نازدار
بانکم راهبشت هوی هه نار

— ۲ —

نیکی ترش و نیکی نار
هه مووی نه خوش و تادار
به جاریک بوم هاتنه خوار
به چوم ده دا نیک و چار
به گه نم سهر به سه روهك پار

— ۳ —

بانکم کردی رهش نه سهر

(۱) قوریجه : گوندیکه له ده شتی « بیتوین » له نزیکی

شاری « رانیه » به .

چاو رهشی نه پرو سه قه ر
 سه ر له چینی بینه ده ر
 بوت پی ده ده م سه ر به سه ر
 — ۴ —

هه نار رویی به تالان
 له بهر جوانی چاو کالان
 که و نه ده سقی مندالان

له که ل تومه

له که ل تومه نه ی مه سقی چه م
 سه ری کوا ت بگرم به ده م
 تو خاتو زین من کاکه مه م
 هانایه ت وه بهر ده به م
 — ۴۵ —

هانایهت وه بهر ده بهم

یا « موحه مه دی » « مه دینتی »
فهل یارم رارویی
ده چوو بو گول چنینی
ته ماشای به ژنم ده کرد
به چاوی گاا کرینی
غه ده نکئی عیقهی تیژ بوو
له دلم ده گاا برینی
بن مه لای دواز ده عیلم
له سه رم بخوینی یاسینی

چینگ و ره شمال و چادر

“ ” “

چینگ و ره شمال و چادر
ته و گورچن بو بوو هاری
که له شاخان را ده ژان
ته ربوون له که ل خوساری
ره وه کی قولینگ و سییان
که بنین له گولی نیان
له وینده ریش نه نیشتن
له ترسی قفه نگ چیان
ده چوون بو وان که رماوان
توره وانیک په یدابوو
همووی گرت به شه داوان
که ته و جوابه بو من هات
تاگرم به ربوه هه ناوان
تاگری چه ی له چه شخوری
سه ید « سماعیل » ی کویستانی

يا دوانزده ما مان هاوار
 غه وسى مال اه به غدایی
 ره بی کاریکی وابسته ی
 جووت بین له که ل له یلایی
 سوور کول له من سوور ده بوون
 ده شق پیره ریا لی
 چاوی شه پتانان کور بی
 زمانیان که ری به لالی
 نه یان هیشت بینین خوشیان
 پیان نیشان داین تالی

بوچی (عهلی) قینی له پیره ژنان بوته وه ؟

وه کوو بومان دهرکه و توه (عه لی) بهرده شانی زور رقی
له پیره ژنان ده بووه ، چونکه هه میسه پیره ژنه کان له دیهات و
شار دا له جینکا کان دا شهوانه کوده بنه وه دهمست ده کهن به
قهه و باس دورست کردنو بوختان ، جار جار بش قسه کانسان
ده بیته هوی نانه وهی ژژاوه و کیچه لو کوشتار بویه له چیروک و
نهسانه کانی کوردی دا به چه شنی دیوو درنج ناویان به خراپه
براهه وه مایه ی شهرو به دبه ختین وه له جینگه ی نه هریمن
(خوای خراپه) داندراوت . . عه لی له کهلی هه لبه سق دا باسیان
ده کات به نایبه تی نه و پیره ژنه ی که یار له دلداره که ی
هه لده گیرینه وه :

« » « » « »

پیره ژنه ک له و لای راهات
ره شه وه کوو مه نجه لی
شینه وه کوو دوو که لی
یارم لی هه لده گیری
بو نیکی دی پی ده لی

هه ش و مشکی قوته ری
به سه ر پیره ژنان گه ری
پیره ژنی سه ر تراشا و
له بو فتنه و گیچه لی
ده سه کانم له دوا ده کا
له کول قوونیم ناگه ری !

— ۲ —

پیره ژنی ده وی گوندی یه
هه موو کوته ک به چنگیه
مشته ی دو میان به قوزبه
ده کهن لومه ی کاک (عه لی) یه

— ۳ —

پیره ژنه کویری بی ددان
مایه ی فتنه ی ناخر زه مان
مایه ی فتنه یه خزمینه
مه میش هه بی خاتو زینه

— ۴ —

باری تری و هه انجری ته ر
پیره ژنه کویری ته هلی شهر
سه د مه سه ده فیان بو بخوی به پهر
به هیچ قسان ناکه ن باوهر

— ۵۰ —

دوعای عہلی بو بہ دکار

بہ لای منہ وہ نہ وچہ ند بہ ندہ نہ لہ نہ یہ کی زور قبولی تیدایہ
 بہ لام بہ شیوہ یہ کی سادہ و میلایانہ کہ مروغانی ساکار بہ چاکی
 لپی حالی دہ بن . . . نہ ویش نہ وہ یہ : لہ نہ ر دہ مہ گانی کون
 دا یہ نی لہ دہ وری قوناغی دہ رہ بہ گایہ تی دہ توانم ہلیم تا روژی
 نہ مروش لہ زور ترین بہ شی کوردستانی مہ زن دا : مالات ،
 رہزو باغ ، کاوو گول . . . گرینگ ترین سہرمایہ بوہ جا مہر
 کہ سی نہ وانہی لہ دہ ست چووبیت کہ وتوتہ سہر ساجی مہ لی
 ونہ داری کوشتوویہ تی بوہ مہلی دہ پاریتہ وہ کہ بہ دکار نہ وہی
 بہ سہر بیت :

«» «» «»

نہ کہر بہ دکار لی بکہری
 گورک دہ گہل پیرہ مہری
 چہ مہ ندہم چی دی ناگری
 گورک دہ گہل پیرہ مہری
 کہر بیگانی لہ لہ وہری
 چی پی نالی لپی دہ کہری

— ۲ —

چی پی نالی ساقن — ساقن
گور^۲ و مهر و کهر و بز
و هك عه شیرستان یهك ده بن

— ۳ —

یاخوا به دکار هه رهبری
کهری له کیوان بخوری
رهزی نه گری بسارهك تری
مانگای پیری و که ل نه گری

— ۴ —

یاخوا به دکار چقل و به ردی
ههتا مردن به نه حله ت بی

عهلی و سى براده‌رى

چارىکیان (عهلی) له گه ل سى براده‌رى دا ده‌نیشن وه
هر په که رازی دلی خوی بویه کتر ده‌لایت :
په که میان ده‌لایت !

« به خوا خوش بوو هزار مه‌رم ببوایه »
دوه میان دوه‌لایت :

« به خوا خوش بوو هزار نه‌سپم ببوایه ! »
سى په میان گوتى :

« من زور داشاد ده‌بووم نه‌گه‌ر بپام به وه‌زیر ! » (۱)
چا نوره دپته سه‌ر عهلی که پیری خوی ده‌ربری ته‌ویش
به پارچه هه‌لبه‌سته‌ی خوی وه‌لامیان ده‌داته‌وه :

هزار مه‌رت بى له‌سه‌ر کاسه‌ی شیرى
هزار نه‌سپت بى له‌ره‌وه‌ی میرى
دامو ده‌زگات بى وینه‌ی وه‌زیرى
به‌هموان ناسپن به حه‌مله‌ی کپرى !

(۱) به‌داخه‌وه ته‌مرو شه‌رو جه‌نگ له‌سه‌ر کورسى و پاره
که‌بشتونه راده‌یه‌ک برا برا ده‌کوژى ته‌لارو زیر چاوى هه‌موانى
کویر کردوه !

بهیټی پیوازن

(علي بهرده شانی) له کهل هاوړی به کی که ناوی « محمد »
 ده بی له مه رکه له مالی کوښخا ته الا بسانک هیشت ده کرین به
 چیشتی ساوهر له کانی خواردن دا « علي » داواله « محمد »
 ده کا بچی یو لای پووره « بیړی » که پیره ژنیکۍ به سالا چوره
 زور به خپله وه دراوسې مالی کیخوا « ته لالا » ده بی ، هندی
 بیاز بهی . . .

« محمد » ده چیت یو لای پوړی هه رچنه ند داوای ن
 ده کات چه به هیعت چه به قیمهت هندی ته ره پیوازن
 بداتی به لام پیره ژن قبول ناکات ، « محمد » به ناچاری
 ده که رته وه وه قسه که یو « علي » ده گیریته وه عه لیش ده لبت :
 « قهینا که دهردی پیره ژن له گیانم ، نه وهی له سهر ناچی
 خوم ده زانم که نهو توله یه ی چون لی بکه مه وه ا » هندی بکش
 ده لین : نهو باسه له گوندی « که ناو » ی ده شتی « بیتون »
 قه و ماوه . . .

« علي » و « محمد » بریاریان ووها دا پاش نان خواردن
 رهش به له کیلک ساز بکه ن که نهو سهر و نهو سهری دیار نه بیت

« محمد » بچيته ناو پياوזה کانی پيره ژن ، وه هډلش سر چوپي
بکريت وه به زندان بخوښي . .

له هندی که سمان بيستوه که « محمد » شاگردی هلي
پوه له هه لېست دا چونکه له و سهرده مانه دا تهو بويژانه
هريه کهي شاگرد يکيان له کهل پوه چا چه بويژ پوويت يانه ،
پو تهوي که بهنده کانی پو بکير يته وه وه فيري شايره يش بي من
خرم له گوندي « ناوه نان » له کوردستان تيران ناوچه ي
« مېنگوان » و جاغ چاوم به پياوه کی شايره ري زه به رده ست
کهوت که ناوی « هه ولا مامه ش پوو » کوريکی خوی له که لدا
پوو تهو بهندی پو ده گيرايه وه ، تهو پياوه له هلي به رده شانی
کهتر نه پوو ده يتوانی چه ند سمات له سهر يه که هه ر به يت و
هه لېست دا پنی پو راوه ستان به لام داخه کهم ماوهم نه پوو له يه که
شو دا سده ها به يت پنو و سمه وه . . .

جا بابينه وه سهر باسه کهي خومان . . .

دواي نان خواردن « هلي » شايره کی زور مه زنی ساز
کرد ، « محمد » يش چوو پوو پو ناو زه وي پيازان ، به لام
پوره « پيري » نکای له و پيلانه نه پوو ، بويه هانه کوري
هه لېرته وه له هه موو کيژو کاره کان به کور تر هه لده پيري .
« هلي » له که رمه ي شايره که دا ده ست ده کات به به ند
کرنن وه محمد يش بوی ده گير تهوه تهو گفت و گو يه ي خواره وه

به به به است دورست ده کن :

هلی :

کا که (چه) ی ره نک چه که نه
برام (چه) ی ره نک چه که نه
گواره و کرمه ک و به ربه نه
دوو بی له سه ر سینگی هه نه
چیم پی کوتی هه لیان قه نه
تهی سووری له بهر نازی ده تو (۱)
سوور گولی له باغان چه نه ته
به تن ته نه به تن ته نه
وه لایم « چه » :

هانام بهو شیخه ی ته شکه نی

پان :

بهو شیخه ی کهم له ته شکه نی
دلم کواکی داره به نی
پیواز ره قه و هل ناچه نی
پان :

(۱) ده تو نه و « ده » به زیاده یه

ته نیا له شیوه ی مهرگو و ناوچه ی
سهردهشت به کار دیت .

بنیان ره‌قه و هه‌ل نسا‌قه نی
ته‌ی سووری له‌به‌ر نازی تو
سوور گولی له‌باغان چه‌زنه‌ته

عه‌لی :

کا‌که خوتو چاوت هه‌یه
برا خوتو چاوت هه‌یه
چو‌که‌ی ئاوی له‌وی وه‌یه
به‌ری بگره‌ و به‌ریان ده‌یه
لا‌سکیان بگره‌وسه‌لکیان هه‌یه

یان :

چو‌که وه‌نا له‌ پشت خه‌تی
پی‌ی پیدا ده‌ ئاوی دبی
ده‌سیان ده‌بی به‌ بنه‌وه‌دی

« » « » « »

سه‌یر نه‌وه‌یه که پیره ژن هه‌چ له‌و‌مشت و مره‌ی نیوان
(عه‌لی) و (محمد) ناگات وه‌ زیاتر به‌ چوشت ده‌بی له‌هه‌ل
به‌رکی دا . . .

لیه‌ دا عه‌لی داوا‌له « حه‌مه - محمد » ده‌ کا‌که به‌چیت
گره‌س به‌ینی :

« » « » « »

به نایه تی مام چه در یسی (۱)
 به قورنانی مام چه در یسی
 ده بچو مالی مام ئبلیسی
 کیچ هل نیشتون له سه ر لیس (۲)
 هه رله وی تاو ده گوریسی
 نهی سووری له بهر نازی ده تو
 سوور کولی له باغان چه نته

حه مه :

ها نام به شینده که ی کوسه
 قسان ده که م به هه وه سه
 باوه شیکان بینم به سه ؟
 نهی سووری له بهر نازی ده تو
 سوور کولی له باغان چه نته ته

«» «» «»

وادباره عه لی باوه شی پیازی له لا که م بوه بویه به حه مه

ده لیت :

حه مه کاکت له بهر مری
 که له خیزانی ده فکری

(۱) چه در یسی - پیاویکی ئابینی بوه .

(۲) لیس - خرار ؟

دهی که ری یان هل ل کری
 نهی سووری له بهر نازی ده تو
 سوور گولیم له باغان چه ننه ته

« » « » « »

حه مه له پياز هل قه ند نه که ده بیته وه وه به ریک که وت
 مال خانه خوی به که یان له بیر ده چیته وه که لی میوانن :
 حه مه :

هانام به و شیخه ی « مه روئ » به
 چه ند که راوین دی به دی به
 مالم له به ری مه رگی به
 کاکه له خانه خوی کی به ؟
 نهی سووری له بهر نازی ده تو
 سوور گولی له باغان چه ننه ته

هه لی :

کاکه حه مه نوم کیچه لی
 بلند دهی وه که خه رته لی
 قواپان ده دهی وه که مه نهجه لی
 بچو مالی (نه للا) که چه لی
 نهی سووری له بهر نازی ده تو
 سوور گولی له باغان چه ننه ته

حه مه پيوازه کان به کولی خوی داده دات و ده که ریته وه مالی
» مام نه لاکه چهلې « که ده گاته به رده رگا ده لیت :

مانام به و شینخه که ی تازه

قاچم شل بوون له دور وازه

مام نه لاکه کولم پيوازه

« » « »

پاش توزیک پشو و دان (حه مه) له بهر چرا دا چاری
به چلو بهرگی خوی ده که ویت که سه رنج ده دات هه مووی به
قور بوه ، چونکه ئاوی به رداوه ته وه ناو پیازان بو نه وه
که هه لیان قه نی ، دیسان پیازه کانیشی به کولی خوی دادر
بو مالی مام نه لاکه جا به که میان له شه رمان و دووه میان بو نه وه
پیلانه که یان ناشکرا نه بیت بویه به عهلی ده لیت ئیتر من ناتوانم
دوو باره بیحه وه ناو شایی :

وهک چو وشتیره که ی تازه زاوم

وه کوو مانگای که ل لی براوم

به عه مه ل شایی نه ماوم

نه ی سووری له به رنازی ده تو

سوور کولی له باغان چه نه ته

« » « » « »

عهلی :

به نایه تی مام (سلیمان) ی
 بچو مالی مام (قوربان) ی
 دوو چلان بینی له ناو نسانی
 له رزت ده رده چی له گیانی
 نهی سووری له بهر نازی ده تو
 سوور گولی له باغان چه ننه ته

«D «D «D

بهرېك كه وت (هېلي) سه یری لای پېوازده كان ده كا له بهر
 نېشكى مانگه شه وی سه وزاېپهك له سووچېكه وه ده بېنی وا
 ده زانیت كه هه ندى پېواز ماون كه حه مه هېل نه قه ندوون ده لیت :

بهو خالقه ی به حه واوه
 نهو شېناییه ی تېدا ماوه
 پېوازده هه ل نه قه ند راوه
 نهی سووری له بهر نازی ده تو
 سوور گولی له باغان چه ننه ته

حده مه :

بهو خالقه ی له حه واوه
 نهو شېناییه ی تېی دامایه
 هه موو توره زه له و کیایه
 ته ركم له پیره ژنی دایه !

نه‌ی سروری له‌بهر نازی ده‌تو
 سوور گولی له باغان چه‌ننه‌ته

«» «» «»

چه‌ند ئی بیی :

نه‌وه‌ی که لیه دا پیویسته باسی بکه‌ین نه‌وه‌یه :
 که‌وا مروی باش نازانیت ئایا نه‌و به‌یته هه‌مووی مر
 (عه‌لی) یه یان به‌شی دووه میان هی (محمد) ه ه‌اوری باز
 شاگردی بوه ، جا نه‌گهر (محمد) یش بویژ بوه بوجی ه‌یچ
 هه‌لبه‌ستی تری له‌پاش به‌جی نه‌ماوه ؟ چونکه نه‌و به‌شه‌شل
 هی به‌شه‌که‌ی عه‌لی که‌متر نیه ، وه پیشانی ده‌دات که (عه‌د
 شایه‌ریکی ده‌ست دار بوه ، جا له‌وا‌نه‌یه نه‌و (محمد) شایه
 بووبیت به‌لام زور به‌ناو نه‌بووه وه کوو عه‌لی بویه ه‌یچ هه‌لبه‌سبگر
 تری له‌پاش به‌جی نه‌ماوه ، یان نه‌و خه‌ لکانه مردوون که
 هه‌لبه‌سته‌کانی نه‌ویان له‌بهر بوه وه کوو سه‌ ده‌ها بویژ مر
 که‌س ناویشیان نازانی . . . سه‌ ده‌ها بویژ میلی به‌وچات
 هه‌لبه‌ست و به‌ره‌مه‌کانیان (١) له‌ناو چوه ، جا بو نه‌وه‌ی سامان
 نه‌ته‌وایه‌تی کورد له‌ناو نه‌چیت پیویستی سه‌رشانی نیمه‌نوبه

(١) به‌لام بویژانی « فشقبات » به‌نازادی هه‌لبه
 سه‌سته‌کانیان له‌روژنامه‌کانی کوردیدا بلوو ده‌که‌نه‌وه‌گوبه
 « پیش‌ره‌ون — یاغین » ١

که نهو به رهه مانه کو که ینه وه به کورچی چاپیان بکهین ، چونکه
 نهو هه لیه سته میللیانه چه رخ و دهم و خو و ره و شت و میژووی نهو
 سه رده مانه ده خاته وه یاد وه باش بومان دهرده خا که میلله ته که مان
 لهو ده ورانه دا چون ژیاوه بویه نه ده بی میلی و فولکاور تاوینه ی
 به دهرخه ری میژووی رابردووی که له که مانه که رچی هه ندی
 نه زان ده لین :

» نیمه له سه ده ی بیستم ده ژین نهو شتانه باویان نه ماوه ؟ «
 سه لا له هوش و پیری منالانه یان بی نهو که وچانه !

بهیټی تغه ننگ (۱)

(عهلي بهرده شاني) داواله وه ستا « سيد احمد » ی
 چه خماخ ساز ده کات که تغه ننگيکی وهك خوی ده یه ویت پوی
 دورست بکا ، جا عهلي بههوی نهو تغه ننگه وه ده لیت :

ته ماشای مه که ته ماشای ناوی
 ته ماشای مه که به قلینچکی چاری
 عالم ده زانی وه ستای ته واوی

« » « » « »

تغه ننگیکم ناوی ناسنی زور بی
 رهقو رووتی ده رمان خور بی
 منه تی له سهر شانم زور بی
 ناله ی وه کوو کورگی پور بی

« » « » « »

تغه ننگیکم دهوی ناسنی چایی
 ناله نالی له شاخان بی

(۱) نهو هه لپه سته ماموستاو بویژی مه زن (روسته) †

بوی ناردووم .

قابیل به نه به کیویان من
سه د چهار ده لیت به قوردهان می

« » « »

نیشانه ی دانی ی له به وی « پیریشکی »
پیریشکی گوزه و بازه وی کویریشکی
له سه ر « گوچاری » شهر به ی پی یشکی

« » « » « »

نیشانه ی دانی ی له به وی « پی دیلی »
باری به گوزه ی شه به ی نه هیل
نورده نووری ی له بانروی « نه سریل » ی

« » « » « »

نیشانه ی دانی ی له به ری « پیره کان »
پیریشکی گوزه ی بچته نه له کان
داخوازی بکا میری « باله کان »
نمه چه کی ... عه ایوه سه ر پشکی چه کان

« » « » « »

به گالته وه وه ستا « سید احمد » ی چه خماخ چی به ده لی
به رده شانی ده لی : « باشه من تفه نکیککی وات بو دورست
ده کم به لام حه قه که یم ده وی . جا عه لیش له جیانی نه و حه ته
نور هابه سته ی بو ده لیت و . پاری . تابووری خوی بو ده لیت :

که ره کم نیه بکا لووشه اووشی
 بز نه کم نیه بخوا که اه پوشی
 مانکابه کم نیه کابان بی دوشی

« » »

نه وه ستایه ک بووم اه ریزی تو
 نه حاکم بووم اه « کانی په لکو »
 مه فتای بالات بم به قوربانی تو

« » »

پووتی شک نابهم نه حهفت ونه نو
 نه که ر ده پرسی حال و نه حوالم
 وه که له مالی هاتم نو تومهن قهرزارم

« » »

وهستا « احمد » یش به عهلی ده لیت :

نه که ر وایه وا مفلسیت به ندیکی خوشم بردایی له جیگی

حلق دوستی تفه نکه که جاءه ایش نه و به زده ی بو ده لیت :

سه د مه رت هه بی کاسه ی سه ر شیری
 سه د گاشت هه بی چووتی بن نیری
 نه ختی پاشایی و ناله تی میری
 لای ژنان نابن به حه مله ی کیری !!

« » »

ده توانين بلمين عهلي بويژي خوش مه شره بو نكته چي و هي
 پيکه نين بوه به ني شايعه ري دل خوش که ره وه که نه و چه شنه
 نابره له مهندي ميلله تي تریش به دهر که وتوون وه کوو ابو نواس
 له بزي عهره بي ، عه بیدی زاکانی له فارسه کان به لام مانای
 نهوش نيه که مهرچی عهلي ووتویه بو فشقیات و پيکه نين بوه ،
 چونکه کهل مه لپه ستي پر له پهن دو فله فیشی هه يه ، هه لپه سته
 کانی وه کوو جوغرافيايه که و ميژوو شه ناوچه و باری ژيانی
 کرده کان ده خاتمه وه بير له سه دهی هه ژدهم دا . . .

تالان کردنى عهلى !

پياوه گانې « چه مه د به گى مهر گه يى » ده چن « بهر ده شان ،
تالان ده گهن ، له پيشه وهش مير به پياوه گانې خوى ده لیت :
« ده خيله ده ست بو مالې عهلي دريژ مه گهن وه زمانې
نه ومان لي مه که نه وه ا ا ا »

هه ندى کهس ده لين ا « په کيک له پياوه گانې مير ناوې له
مالې عهلي خوار د بوه وه » هه ندى تر ده لين که له شير يکپان له
ژنه کهى عهلي کړيو وو ؟ ! بهريک که وه له و روژه دا عهلي
له مال نابى . . .

گانې که عهلي ده که ريته وه بو مال هه والي « تالان کردن
« يان باج وه رکړتن ده بيسى لام وايه هه ر نه وهش بوه « . . .
بهره مهر که ده که وېته رى و ده چيته ديوه خانى چه مه د به گى
مير . . . پاش پشو دانيلک مير لي ده پرسى :

« عهلي خيره وا به شه پرزه يى هاتو يت و چاوت ده پر بړيواته
نه وېش وه لامى ده دانه وه :

ساليک بوو قران قران

ژنيکم هينا له مه نکوران

داکی حوت کچ و حوت کوران

« « «

هه ریوم هینان میوژو هه نچیر
له « دهر به ند » و له مه نگوران
کرده ی من بوو برده ی کوران
هه ر من هینام نه وان ووتیان بران
له داخان هه ر دوو چاوم دابچکران

« « «

میر پی ده لیت :

« به راستی عه لی بوژیژیکی به رزیت به لام پیم بلی چیت
دهویت ؟ یان چیت لی قه و ماوه بوم یاس بکه و مه ترسه ا »
عه لی له وه لامی میر داده لیت :

« میرم چیت لی وه شیرم پیاوه کانت هاتوونه به رده شان و
تالانیان کردوم ، وه منیان هیناوه ته سهر ساجی عه لی ، نیستاش
همرو شته کانم ده ویته وه خوا ته و زوله هه ل ناگریت ا »
میریش پیاوه کانی بانگ ده کات و لییان ده پرسى : « ئایا
شیکى مالی عه لیتان برده و ؟ »

نه وانیش ده لین : « نه خیر تخونی مالی نه که وتوین ا »
به لام میر له سهر نه ره شه وه به عه لی ده لیت : « عه لی سهر
حساب به چیت رویغتوه له شتوومه ک بومی بژمیره من بت

ده مه وه !

هه لیش ده لیت :

« میرم فه رمان بده با میرزا بیت و ته من ده یان لیم و بر
ته ویش بیان نووسیت ! »

چا که میرزا حازر ده بی هه لی ده ست پئی ده کاو ده لی
مالیک هه بوو له ریزه ی سالان

یان :

مالیک بووم له ریزه ی سالان
تیره سووره ی سه ر هه رزالان

یان :

تیره سوورکه ی سه ر هه رزالان
گازو چه کوچ له که ل تالان
مربه ندو سندی هه تاران
چه ند ده ست بو خچوکه مندالان
مه موویان بردن به تالان

یان :

پاشام پاکیان برد به تالان
چونکه هه ندی کهس ده لین که چوته لای پادشای بایان
« یان تاوړه حمان پاشا یا خود وه سمان پاشای برای ... »

« « «

نوجووتم ده که را هو به هو
نو چالم هه بوو که نهو چو
یان :

بی خپلافو بی درو بو
سه ده غارم که نمو چو بو
ته ویش کرده ی بایی نو بو
یان :

ته ویشیان بردن له بوخو
یان :

پاشام بردیان سه ده قه ی تو

« » « »

نوکه ندووم هه بوو پر له ساوار
وه به ریان نان تیرو خرار
هه موو یان لیک دا کردیان به بار
له نیویان نا ته شیو مشار

« » « » « »

ته شی و مشارو شه ی خوریان
بو ته وانم ده مات گریان
یان :

برینگ له که ل شه ی خورین

بو ویم ده ست کرد به گری پی

» » »

گریانم دی به مشته ری

هروهك (یاقووب پیغه مبه ری)

یان :

گریانم هات به مشته ری

وهك یاقووب بو پیغه مبه ری

» » »

حه ددم نیه پیغه مبه رم

کلاو فوته و تانجی سه رم

به شیان کرد له به رامبه رم

ناجیلاج کوتم عافه رم

یان :

کولاوو ده سروکه و میزه رم

چلک و کهواو کراسی به رم

به شیان ده کرد به رامبه رم

ناچار بووم ده مکوت نافه رم

» » »

کرده وه بوو بوم وه که را

حه فسه د سه رم بزنو مه ره

ته ورداس پاچ و پی مه ره
خه لاسم کرد دوو گای لهره

« » « »

دوو کا لهرم کرد خه لاسه
هرچه ند پارچه ی خاسه خاسه
بو ویم هل کیشان مه ناسه

« » « » « »

نو که له شیر نو باروکه
نو پیست په زیر نو پاپوکه

« » « » « »

که ریکم بوو سپی گوی لار بوو
باری سووکی نو ته غار بوو
روینی خراپی وورده غار بوو
له زور چی بان هلی سهر بار بوو

« » « » « »

نوبارم مه بوو رونو که شک
نو پیست په زیری تیشکاو تیشک

« » « » « »

حه وت دیزم مه بوو قاورمه
له که ل په زیری نه رمه نه رمه

میرم کی بهوانه‌ی شهرمه ؟

«» «» «»

بیورو کاسن و مه ساسه

بوویم ههل کیشان هه ناسه

«» «» «»

دهم گوت بم ناسن عه‌لیه کویرم

خوم و دار عه سار کیرم

پاشا خوش بی پی ی ده بژرم

یان :

هیچ نه مایه لیت وه شیرم

به رده شانی و عه لی و کیرم

نه ویش بو پاشای ده نیرم

یان :

ماوه تهوه خوم و دار عه ساو کیرم

که ر ده وهوی ، تهوانیشوو بو ده نیرم

«» «» «»

له پاش نهو به یته حه مه د به کی میر به عه لی ده لی : ده نو

سال پاشایم تهوهی تو حسابی ده که ی بوم نادریت ، باو کم تهوا

نه ختیک شتوومه کو پارهت ده ده می نه تو ده نگ و نه من ده نگ

«» «» «»

هه ندى كهس دهلین :

(میری سوور) بهرده شانی ئالان كسردوه نهك حه مهه
بهك ، وه هه ندىكیش دهلین : نه مهسه له ئالان كردن بووه نهشتی
ووها قهوماوه ته نیا هه ندى له پیاوه گانی میر چوو بوونه گوندی
بهرده شان وه چیکهش نه قهوماوه ، . . . بهلام نهوش دوورنیه
كه ئالان كردنیش رووی دایی ، چونكه كورد هه تا له سهدهی
بیسته میش یه کتر ئالان ده کات پیاو پیاو ده کوژیت ، وه گوندو
ئاوایی و خهرمانی یه کتر ده سوئینن ، گوانی مهرو مالانی یه کتر
ده برن ، پاوان و دارستان ئاگر تی به رده دهن لهم دواپیا نهشتی
تریش فیربوونه به دزیه وه به ناوی نیشتمان په روهری هه زاران
به گوشت ده چیت و كهس نازانی نهوانه بوچی کوژران !
كورد هیشتاش له دهووری پاشا كه ردانی و ده ره به گی
دهژیت ، خپله گانی كورد له سه ربستی هه رد سهده ها كهس
به گوشت ده دهن نهوش كه لی هوی ههیه نایسته پی نووس به لام
خوا سهروكه گانمان بگریت ! كه ته نیا سامانیان دروو ده له سهو
روواندنه وهی میلله ته ، هه ر دهه ناقمی وهك گورك كورد رووت
دهكه نهوه بو بهرژه وندی پیری له نوكهری بیگانه !

به یتي کیسه ل

عہلي به رده شانی وه کوو ووتمان له سهر هه موو شتی به یتي
 داناوه ، به یتي کیسه ل له (۵۰۰) دیر زیاتره به لام به داخوه
 له کاتی خوی دا هه موویم نوو سیبوه وه که له قه لادزه ماموسنا
 بووم له ناو ته نه که به که له که ل که لی شتی ترو دیوانی هه له به شتی
 خوم که به ره می (۱۵) سالم بوو میری (ده وری شای گور
 به گور ده ریان هیناو بردیان و له سلیمانی سووتاندیان . . .)
 به لام نیحه ده بی پیرسین هوی چیه که عہلي به رده شانی
 به سه رکیسه ل به یتي هه لداوه ؟ تایا بو پیکه نین و رابواردن بو
 یان فلهسفه به کی تایبه تی تیدایه ؟

به لای منه وه به یتي کیسه ل یان چیروکی (فس فس پاله وان)
 یان (نه حه جولاً چون بوو به شا) ، نهو چیروک و به یتانه وا
 نه زانم بو گااته و که پو رابواردن دانه ندراون به لکوو هه ره به کیکیان
 فلهسفه به کی له باری ژیا نه وه تیدایه . .

له کاتی خوی دا (میخائیل سرفانتس) نووسه ری مه زنی
 نیسپانی که چیروکی (دون کیشت) ی بلاو کرده وه خه لکه که
 هه وه ل جار به (فشقیات) دایانه پی نووس له پاشان بووان

دهر که وت که مه سه له وانیه و نهو چیه و که ره خنه به کی زانایانه به
له کار به دهستانی نهو ده مهی نیسپانیا و ده ری دهخا که خراپه
له ناو نابریت به چهک و بیرو باوهری کون .

لام وایه قانیستیش نیمه باش له بهیت و قسه کانی عهلی حال
نه بووین ، له ناینده دا بومان دهر ده که ویت که (عهلی) چهند
بلیمهت و زانا بوه .

زور چار له ناو کومه لی کورده واری دا مروقیکی پرو
پوچ و نه زانو بی غیره ت ده بیته سه ر کرده به کی زور زلو
خه لک کرنووشی بو ده به ن هه روه کورو چاران بو بوت ده یان
برد ، له بهیتی کیسهل مه بهس نهو به :

چوره که سیک هه ن بی فهر ، ترسنوک و نه زان به لام هه ل
که وت و روزگار له بهر نه زانی و به ده بختی میلله تی کورد ده یکا به
قارمان و هه زاران کوردی دلیر و زاناو نیشتمان په روه له به رده سیا
به زه بوونی و که ساسی رای ده بویرن .

« » « » « »

خالق هه ر نه توی بو خو
کوله سه م کرد به په مو
هات ناوی لی نیم بو خو
کیسهل لیبی کرتبووم جو
دوئم کیسهل ههسته برو

نهړه نيه چيگه يې نو
 کيسه ل له چوگا هاته دهر
 دهی هارويشتمی پله ندهر
 رام کردی دهسته و خه نچه ر
 خه نچه ريکم دا له سهر
 نهی دهری وهك ناروی تهر

خه نچه رم ناهری به نی
 ده کيسه لیم وه ژه نی
 کيسه ل پيم پی ده که نی
 هات کيسه لی که ناری
 له دوور را تفه نگان داوی
 هه وه سي ده چته ماستاوی

هات کيسه لی (بوکريسکان)
 تفه نک له شان ده بريسکان
 بردی نالاتی کيسکان

« » « » « »

شه ويك چروم له ناره
 دوو شهو چروم له ناوه
 له خشپه يم چروم زراوه
 هه لانم نو شه قراوه

هه ر چه ند تاوړم ده داوه
 کيسه لم بهر به دواوه

چا نه ی که لی کورد خوت بیر بکه ووه بزانه چه نده ها
 کيسه لو فسوسو پروپوچو خویری له کوردستانی به ش خوراودا
 بوونه ته شیرو پلینگ وه سهدان مروئی زاناو قاره مانیش به ماتو
 داماری ژبانی خویان ده به نه سهر . . . چا عه لی دروی نه کردوه
 حاقی بوه نه کهر له بهر کيسه لیش هه لاتی ! هه روه کوو نیمه
 له بهر کيسه لانی سدهی بیستم خومان کوتاوه نه کونچی به غذا !

به یتي شایي جندوو کان (۱)

له باره ی (عه لي) که لي شت کوتراوه ، هه تا که ل
ته فسانه و شتی روو نه دراو خراوه ته پالي به لام لی کواینه وه له
شتانه که م نووسراوه چونکه ماوه نه یوه نه ک له هه لیه سته کانی
وورد بینه وه به لکه خوینده واره کانمان پایه خیابان به و چه شته شاپاره
میللیانه نه داره وه لیه سته و به یته کانیان کونه کردوته وه به لکه پاره
کوشتن و پاره و کورسیان له لا له هه موو شت به نرختره ناروژی
نیمروش . . .

عه لي بویژیکي ساکار یوه به لام زور به ناو بانگ یوو هه تا
حاجی قادری کویش ناوی ده پات :

دوو عه لي شاعیرن وه کوو حه سان

به رده شان وه زیره مه سکه زیان

جا خه لك ده لین هه تا په یوه ندی له که ل ته چندانیس هه
بویه به ندو به یقی بو هاتره ، به لام ثایا نه وه راسته ؟ به لای مه
شتی وا ره و نادات و رووی نه داوه چونکه چندو که و دیو درنج
(۱) چندو که ، له مه چیتر ، نه چنده ، جنو که هه موری

پی ده لین .

خویان شتی نه فسانه نه بن چیکه نین جا که وایه بوچی عهلی
له سر شایی جنوکان به یقی روئوه و مروف والی ده کاه که باور
بکات نهو جوړه شته هه به ؟

(عهلی) خاوه نی خه یالو لی کولینه وه به کی قوول بوو
چونکه له راستیش هه موو بووژیک زیاتر هه لیه سته کانی له بنکه ی
خه باله وه دهرده چی بوویش هه لیه ست بایه خه هه به ، دیسان
له کتیبه ناپنبه کانیش ناوی جندو که زور جبار باس کراوه
رادباره چوته میشکیه وه .

نه وه له لایی له لایه کی تریشه وه نه فسانه ی دیوو درنجو
به ری له هه موو ویره کانی جیهان داهه به به تاییه تی له نه فسانه و
چیو که کانی کوردی .

« هومیروس » که که وړه ترین بووژی یونانیه کانی کونه که
(البازمو ئردیسه) ی هوندوته وه سه ده ها باسی له بابته دیوو
باله وانانی نه فسانه یی و سیمرو جادو که ری کردوه له هه لیه سته کانیدا
چهنده ها چه شنه به زدانی باس کردوه .

خو فیرده وسی باوکی شاعیرانی فارس له بابته دیوو درنجو
عنایت و جادوو شتی نه فسانه یی ده سقی له هه موو بوویره کان
سندوه زور ترین به شی کتیبه به ترخه که ی « شاهنامه » پره
له چه شنه باسانه که هیچ بیرو هوشیک قبولی ناکات .

جالیرهش دا عهلی تبعهش له سر په بره وی نهو شایه رو

بوژانه می میلله تانی تر نوپه ریتیکی ته وای له سار جنوکه داناره
 یهك چار به نرخ و جوانه ، له بهر ته وای که هه لیه سته که ی زور
 ربك و پبك و جوانه بویه چوته ناو میشکی خه لکه وه ، چونکه
 که می میلله تی کورد زور ساده ن ئیستیش چوار بهشی میلله ن
 کوردو کوردستان پروایان به سیحرو جادوو دعاو شه ووه شه پشان
 مرده جمه و شه و له بان هه یه ، هه ر له مندالیه وه میشکی منالان بان
 به و باسه پروپو و چانه پر ده که ن .

زوریش ده لین که عه لی ماوه یهك فه قی بوه ، خه لکی
 ساکاری ئیمه شتی راسته قینه ناچیتته میشکیانه وه به چه شتی شتی
 قورو بی بایه خ ، زور چار ده بیسین که یه کی نه خوش ده که بوت
 ده لین : فلان له مه چیتتر ده سستی لی وه شانده وه بویه ده می خوار
 بوه یان قاچی کوچه یان خوارده روات ، ده لین چندو که شورو
 جوورن به شیکیان « صالحن » باشن به شتی دوه میان کرده ووه بان
 بهس خراپه پیشه یانه وه ده ست له خه لك ده وه شینن ، چندو که ش
 ده تانن له هه موو جیکه حازر بن ، به هه موو شیوه یهك خوبان
 ده کورن ، ده چنه بن عه رد . . . هه موو به رهه میسکی میلله
 فوالکوری پره له و چه شنه شتانه . . . هه موو و بژه یهك شتی وا
 خه یالی تپدا هه یه ، که رچی که لی هه لیه ست و چپروک هه یه له سار
 شیردی ته فسایه به لام پره له په ندو بژه و شتی به سوود ی
 مروقایه تی نا ماوه سوودی لی وه رده گریت .

زور شتیش تا ماوه به کی زور به نه فسانه خراوه نه پیش
چاو که چی وا نیه ، زانست پېشانى داوه که شته که راسته
قېنه به ، زور که س له نېمه قه لای « جورندی » به نه فسانه
ده زانیت که چی خوم به چاوی خوم نه و قه لایم دیت ، چه رخ و
نه له که که له نه فسانه ی کوردی دازور باسی کراوه وا نیستی
ناری فرو که به دوور نیه که هه بوو بیت .

خه لك وایان ده زانی شووره ی چین ، اهرام ، مناره ی
اسکندر چپړوك نه یی چپکه نین که چی پاش پیره ندى په یدا
کردن و سه نه ری خه لکه کان بو ناوچه کان نه و شویانه هه مووی
راست دهر چوو ، مناره ی جونپان له اصفهان ، جه مامی که
به بېك « موم ده سوتی » وا ده دریایه پی نووس که نه فسانه به
به لام من خوم نه و شتانه م به چاو دي . . . به کورتی زور له
نه فسانه ش هه به که راسته زور شتی وا هه بوو نیستی ناوی به شتی تر
کوراوه له وانه « جامی جهم » که نیستی ناوی « راداره » . . .
و . . . و . . .

جا بایینه وه سهر باسی شایی چندو وکان وه کوو خه لك له
کردستان دا له زاری عه لی ده یگیر نه وه . .

« » « » « »

شه وېك له شه وان خیلان له خپله که وره کان چندو و که
شاپو لغانیان ده یی ، میره که یان چندو که یهك ده نیری به دواى

هه‌ل به‌رده‌شانی بویه‌ش داربون و هه‌ل سوراندنی ته‌و شاییه‌و
 سه‌ر چوپی گرتن و به‌ندو شیهر ووتن ، چونکه له‌ کوردستان دا
 نا روژی ته‌و روتش هه‌ر شاییه‌ک بسووریت چه‌ ره‌ش به‌له‌ک
 چه‌ جوړیکی تر باوه‌ ده‌بی پیاویک شایه‌ر بی یان مقام یژده‌بی
 هه‌لبه‌ستی شای بیلت به‌کیکی تریان هه‌ندی که‌س بوی بکیرنه‌و،
 چندووکه‌ که‌ له‌ ده‌رگای مالی هه‌لی ده‌دات هه‌لیش دیت
 ده‌روه‌و ایی ده‌پرسیت : کییت ؟

چندووکه‌ که‌ ناوی خوی پی نالیت ، چ‌ونکه‌ ده‌لین :
 چندووکه‌ ناوی خویان بو که‌س ئاشکرا ناکه‌ن چونکه‌ وه‌ کرو
 حیز بی نه‌ینن !

هه‌لی کومان له‌ کابرای چندووکه‌ په‌یدا ده‌کات و پی ی
 ده‌لیت : « من که‌ نه‌ت ناسم و نه‌زانم بوچی هاتوی چون‌ت
 له‌که‌ل بکه‌م ؟ »

چندووکه‌ ده‌لیت : « من بویه‌ هاتووم ت به‌م بو سه‌ر
 په‌رشی کردنی شای خبی ئیمه‌ ! »
 هه‌لی ده‌لیت : « ت‌کایه‌ ناوو ئیشی خوتم پی بی هه‌نا
 له‌که‌لت بیم »

به‌لام چندووکه‌ که‌ زور شه‌ یتان ده‌بیت به‌زبانه‌ لووسه‌کی
 هه‌لی هه‌ل ده‌فریونی ، چا‌ خوی ده‌گوریت له‌که‌لیسا ده‌که‌یت
 ریکما ، ماوه‌ به‌ک پیکه‌وه‌ ده‌رون هه‌لی ایی ده‌پرسیت : « تو کییت

پیم نالایی بوچی هر له پیشمه وه ده رویت ده بی نه و ماسته
مویه کی تیدا بیت ، وادیاره پیساو خراپی یان دیرو درنج و
چندووکهیت . ۱ «

کابرای چندووکه ناچار ده بی که پی له راستی بنیت بویه
له وه لام دا ده لی :

« راست ده کهیت من چندووکه م ، پاشا که مان منی ناردوه
به دوی تو دا بت بهم بو سه ر شایی و سه ره رشتی کردنی نه و
نامه نگه ی سازمان کردوه بو ژن هینانی کوری پاشانی خومان
له بهر نه وه ی توش شایه ریکی به ناو بانگیت بویی نه و به زم
زماوه نده به هوی تووه به ره ونه ق ترو که شه دار تر ده بن . . . »

« » « »

جا عه لی به چندووکه که ده لیت :

« باشه نه و کاره چون ده گونجیت من ئاده میزادو ئیوه ش
چندووکه ؟ ده ترسم ده ستم لی بوه شینن ؟ »

کابرای چندووکه ده لیت :

« سویندت بو ده خوم به سه ری شا که ی خومان که هیچت
به سه ر نه بیت ، نه وه ش بزانه تیمه وه کوو ئیوه ئاده میزاد
دروژنو خانزو فروئیل چی و دزو که له کچی نین ، بویه سویندو
به مانمان قهت درو ده رناچیت ، نه وه له لایی له لایی تریشه وه
بو شادمانی تو ژنیکم هیه جوانه و ژن خوشکیکیشم هه به

ده كوو روژی روناك وايه له هه ر دوو كيان سه ر پشك به كامبانت
بويت دهت دهمی ؟

عهلي كه باسی ژنی بو دهكات دهلیت :
« كه وانه واریك كه وتین . . . هه ر له ئیستاره ژن
خوشكه كه تم دهلیت ! ! نه كه ر ژنه جندوو كه په كیشم هه بیت
خه نی ده بم . . . »

هه ر دوو كیان پاش نه و مامله ته به شادمانی ملی ريكابان
گرته وه ، پاش ماوه په ك دیسان عه لي له جندوو كه ی پرسى :
« نه رى برام عه یب نه بی ناوی جه نایب چیه ؟ ،
جندوو كه : « ناوی راجتیم كه تی په ا » عه لی : « بهلام نو
ده زانیت كه تی له به ندو هه لپه سته كاندا پاش بوم جوور نایب
به ورك و پىكى ، وه قافیه كانم لاسه نك ده بن وامن ناوت ده نیم
قوله شین چونكه جله كانت شینن . . . »

قوله شین : « زور باشه هه رچی بلیی من رازیم . . . »

« » « » « »

زور درویشتن یان كه م تا وه كوو كه یشتنه هه وارگه ی
جندان وه چوونه لای شاییه كه جا عه لی لیس پرسى :
« قوله شین كامه په ژن خوشكه كه ته ؟ » قوله شین :
« نه و دوو نافرته می ده سقى په كتریان گرته وه په كامبانت

ژنه که مه و نه وی که شیان نسکی ژن خوشکمه ، ژنه که م ناوی
« بسکی » به

له پاشان قوله شین به خه لکه که ده لیت :

« نه وه عه لی به رده شانیه به لام به مه رچی هیناومه که

نسکی ژن خوشکمی بده می ؟ »

چنده کان به و مامله ته رازی نابن و ده لین : « نه که ر

ژنه که ی خوتی ده ده یقی نه و ا باشه ده نا ئیمه ناهیلین نه وه بکه یق و

نسکی بده یقی چونکه جوانی و ناو بانگی خیله که ی ئیمه به

نسکی وه به »

چا قوله شین ده که ل خوی ده لیت :

« با به ندیک به اویمه عه لی و رازی دل خومی بو ده ر

م . »

قوله شین :

له که ل تومه عه لیه شوره

دل له جیرانان مه گوره

نه و رو راوه و راوه پوره

« نسکی » به « بسکی » وه گوره

نه وه ی کچه جوان و توره

مه رچی ژنه زولف شوره

» » »

جامه یزی مه یزی مه ربار
عشقی جه فات بم وهره یار
پوت نه ما پووم « بسکی » نازدار
وه لاسی هلی :

به و خالقه ی به جه واره
به نجه م له ناو په نجه ی ناوه
عه رزو ئاسمانی داناوه
هه روا ده بین بسوک زاوه
ده لی جه وسه دم پیداوه
نیسکی نه به م ناچمه دواوه
قوله شین :

کاکه ، کاکه ، برا ، برا
سه سونه ی که ردن کویره
بو مه سله حه ت کوئی راکره
چونکه مه سله حه ت چااره
« نسکی » به رده و « بسکی » بگره
له کوئی یاس قه لئه ی ته نگیره
هه ندی ده این :

له کوئی زه نگیانه ی ته نگ نره
وه لاسی هلی :

قوله شینهی به لهك چاوی
 ده لېی كه ری قاپ شكوی
 له خهراتان (۱) به چیمای
 كلکم گرنووی ره زکم ناوی
 له سه ر وه عدی غوت نایاوی

« « «

سهك باب مه که له وه له وئی
 حېزب باب مه که له وه له وئی
 دوت کهم به مایفی نیو ره وئی
 کات یو داده نیم یو شه وئی
 هینده دت ده کیم ناوکت که وئی !

قوله شین :

خزمه خراپم لن قه و ماوه
 نهو سه که هاتوه له و لاوه
 ملي وه كه ره شه پیتاوه
 شای له نیمه تیک داوه
 عهلي !

نو بهو نه پلهی گوتی شورته وه
 من به فقه قیانهی پسرپورمه وه

(۱) خهرات - دوم

چون «نکی» به «بکی» ده کورمه ده

«» «» «»

«نکی» کچه و «بکی» ژنه
تهو به لاله و ته و سورمه
تهو بیستانه و تهو به رزنه
حیز باب چه ندت رق له منه
بو رایه کت بهو دوو گونه
قوله شین :

به تهو بهرو به تهو بهری
به چاکی «مه رکه» و «پشده ری»
له شانامه ی یا له به روه ری
ژنه کت ده کیم چاوت دهری ا

عەلی :

داکت بینه چینی داکم
ته نکت بینه چینی ته نکم
کیرت توند که له ناکم
بورایه کت به سن لکم
حیز باب چه ندت لن به رقم
وهک سه رچاوه ی بوت ده ته قم
تهو بورایه ت به مه ته رقم !!

« قوله شين » بوی دهرده کسوتی که نهو ده مه نه ته په
له کهل « مهلي » بی هووده یه و ده ره ته تی نایهت وه هه لیش له
که ری شه یثان نایه ته خواره وه بویه نهو به نده ده لیت :

سه رم توره که ی توتنی
کون کونم کهن به سووژنی
وورد ووردم کهن وه که رزنی
مهلی « بسکیت » قهت ناده نی

مهلی :

سه رم توره که ی بزماران
لیم بدن به کوینخواو سه رکاران
ده ست هه لئا گرم له یاران
سووره گوله که ی باغی چاران
جا به مه یزی هه رباران
سووره گول سوور بوون له باغان

» » »

وهره بهم لاوه « نسکی » گیانه
با من ماچ کهم نهو کولماوه
مه م که به تانه ی چندانه

» » »

گانتی « نسکی » له شایه که دا دپته ده ستیه وه ماچیکې

چون «نسکی» به «بسکی» ده گوزمه وه

«» «» «»

«نسکی» کچه و «بسکی» ژنه
تهو هه لاله و نه و سووسنه
تهو بیستانه و تهو هه رزانه
حیز باب چه ندت رق له منه
بو رایه کت به و دوو گونه
قوله شین :

به تهو بهرو به تهو بهری
به چاکی «مه رکه» و «پشده ری»
له شانامه ی یا له په روه ری
ژنه کت ده کیم چاوت ده ری !

عەلی :

داکت بینه جینی داکم
نه نکت بینه جینی نه انکم
کیرت توند که له ناو کم
بورایه کت به سن لکم
حیز باب چه ندت لی به رقم
وهک سه رچاوه ی بوت ده ته قم
تهو بورایه ت به مه تره قم !!

« قوله شين » بوی دهرده کوهی که نهو ده مه نه قه به
 له کهل « عهلي » بی هووده یهو ده ره قه تی نایهت وه عهلیش له
 کهری شیتان نایه ته خواره وه بویه نهو به زده ده لیت :

سه رم توره که ی تونی
 کون کونم کهن به سووژنی
 وورد وورد کهن وهك ره رزنی
 عهلي « بسکیت » قهت ناده نی

عهلي :

سه رم توره که ی بزماران
 لیم بدن به کویخواو سهرکاران
 ده ست هه لنا گرم له یاران
 سووره گوله که ی باغی جاران
 جا به مه یزی هه ریاران
 سووره گول سوور بوون له باغان

« » « » « »

وه ره بهم لاوه « نسکی » گیانه
 با من ماچ کهم نهو کولماه
 مه م که به تانه ی چندانه

« » « » « »

کانتی « نسکی » له شایه که دا دپته ده ستیه وه ماچیکی

دهکات ، قوله شين که چاوی به و کرده وه ده که ویت راده کان
بو لای سرداره که یان وپی ده لیت :

(پاشام خوش بین عه لی به رده شانیم این به ره الا بیه ،
نارووی بر دوومو له ناو شابی دا نسکی ماچ کرد ا)

پاشاش نهرمان ده دات که عه لی بانگ بکه ن ، عه لیش
ده چته کن پادشای جنوکان نه ویش لی ده پرسیت :

(عه لی نه وه چيته له کهل قوله شين ؟) عه لی ده لیت :
(سه روه رم قوله شين هات به دوام که بیم بو نه
نامه نکه که خيله که نان سازی کرده وه به مهرجه ی که (نسکی)
ژن خوشکیم بدان . که چی واثیتی له و به اینه ی خوی په شیمان
بوته وه)

پاشاش به عه لی ده لیت :

(باشه من نسکیت ده دهمی به مه رجیک له کهل قوله شين
بکه ونه شهره شیعر بزانم کامتان ده بزن)

لیره دا چاریکی تریش (عه لی) په نا ده بانه وه به رخه بال
به لام نانوانی هه لیه ست بلیت . . . له سه ر نه وه شه وه به مهرجه کی
پادشای چندو وکان رازی ده بییت :

(باشه باوکم وهرنه مه یدان بسم الله الرحمن الرحيم . . .
که ناوی (بسم الله) له دهمی دیته دهر وه چندو وکان

وون ده بن له پيش چاوى كاتى خوى ده بينيته وه نه وا له
چيگه به كى چول و هول فريسان داوه ، له دووره وهش له سهر
لووتكه ي شاخيك قوله شين راوه ستاوه ديت و به عمل ده لیت :

(خرابت گريئ ته و شايبه خوشه ه بو واټيك دا ؟)

عەلى ده لیت :

(والله بليم چى باوكم ناماده م شايبه كه ي جارن ساز

بكه مه وه پيره ژنيكيشم بدهنى رازيم !)

قوله شين :

(باشه وه ره بونى نه و كوله جوانه بكه ديسان شايبه كه ي

جارن خو به خو ساز ده بينته وه !)

(عهلي) به فريو ده چيت وه كوله كه بون ده كات ، هه ر

دوو چاوى كوير ده بى ، زور له قوله شين ده پاريته وه كه چاكي

بكانته وه به لام هيچ داد نادا قوله شين پى ده لیت :

(زور موسته هه قى كوير بوونيت زورم پى وونى به لام

به قست نه كردم . . .)

عەلى :

(باشه وه كوو كويريشت كردووم بم به وه نزيك مالي

(هه نبر) هه ر چونيك پى نه و به خيوم ده كات !)

قوله شين سهرىكى دار عه ساكه ي دا به ده ست عهلى و پى

ووت : (دوام گهوه . . .)

مه‌لش به ناچاری و به‌گویره گویره به دواى قواه شين
كه‌وتو بردى له چى‌اي (دهروو) له (كاويك) (۱) ي
هاوبشت ! وه پيشى كوت : [ده زانيت نىستى تو له كويت
نيره كى به ؟]

مه‌لى : « نه‌خير نازانم . . . »

قوله شين :

نه‌و كاوه كاوى « لوتهر » ي به نه‌گهر بهر بيه‌وه پارچه
پارچه ده‌يى !

مه‌لى به و گويره دوش داماو قواه شين به چيى هشت
وه‌گه‌رايه‌وه ناو خيله‌كه‌ي . . .

كاتى چندو كه‌كان مه‌والى مه‌ليان له قواه شين پرسبار
كرد ، به‌سهر هاته‌كه‌ي بو گيرانه‌وه كه‌چى به‌سهر مه‌لى به‌ست
زبان هيناوه . « نسكى » و « بى‌سكى » گوييان له قه‌كانى
قواه شين بوو رايان كرد بولاي دايكيان و به‌سهر هاته‌كه‌ي عل
يان بو گيرايه‌وه ، دايكيان پى ووتن :

« ده‌يى بچن نان و ناوى بو بيه‌ن ، گوليك له نه‌شكه‌ونى
نه‌و شاخه‌ش دا مه‌يه كه مه‌لى تيدا حاسى بوه بيه‌نى بوئى
(۱) ده‌شتايه‌كى بچووك هه‌ر چوارده‌ورى لوتكه شاخى به‌رز »

بکات چاوه کانی چاک ده بنه وه ! » .

بهو چه شنه ی که دایکیان پی ی ووتبوون نان و ناو و کوله
که یان بو عه لی برد وه له دووره وه بویان فری داو پی یان
روت : « کوله که بون بکه » .

کاتی « عه لی » کوله که ی بون کرد چاوی چاک بو وه و
پیشینیان ووتبوو : « دار کهر به زوری دینه ته و ناو و بانکیان بکه
دهرت ده هینن » .

عه لی به ده نگیکی بهرز ته و هه لیه سته ی ده روت :

« پیر مه مه ندی » « مه مه نداوی »

چاکه چکوله ی له « خوشاوی »

خوایه راو کهر بینه راوی

عه لی ده ر پینن له کاوی

« » « » « »

ره پی دار کهر بینه داران

عه لی ده رینن له مفاران

بیکه نه وه به شاعیری چاران

« » « » « »

کانیک هه ندی راو کهر دینه ته و ناو چه یه بو دار کردن

کوبیان له بانگی « عه لی » ده بیت ، به شوین ده نکه یه وه ده چن

وه دهري دههينن ، ايسی ده پرسن ! د نه وه چي نوی گه پاندووه
نهو چيکا سه خته ؟ »

هلي باسه کهيان بو ده گيريتسه وه به دوورو دروژی به لام
دارکه ره کان پروای پڼ ناگه ن ، هه ليش بو دل نيایی و بتحانی پڼ
کردنی نهو رووداوه چهند به لکه يه ک دههيني و ده ليت :

« بو راستی قسه گانم شهو گویره که ی فلان مالیان هیناوه
کردوویانه به بریانی ، کانتی تیریان اڼ خوارد رشانه وه و گوشت و
تیسقانه گانیاں کو کرده وه به لام تیسقانی په راسو و یه کی که م بو
پارچه داربکیان دافایه شویی وه سهر له نوی گویره که زیندو و بو و
بردیانا نه وه مالی خاوه نی ته گهر به منیش باوه رناکه نو گویره که
که بدینن راستی قسه گانم دهرده که وی بوتان »

نهو پیاوهی که نهو باسه ی گوئی اڼ بو و له پیشینان له
سهر باسه که ی رویش و کوتی خه لکه که چوون و گویره که
که یان له کابرای کری و سه ریان پری سه ره نجیان د قسه که ی
هلي راست دهرچوو نهو شوینه ی که نهو شاییه ی اڼ کراوه نا
روژی نهو روش ماوه و له نه ناوچه ی مه رکه یه ناوی « گری
بووکی » یه ، گوریش به ناوچه یه کی دهشتایی ده لین «

هه ندیکی تریش ده لین :

« که هلي له کیوه که دپته خواره وه که ناوی د کپری

مه مه نداوی (په که ده که ویتنه ناوچه ی خیل د مه نګسور زور
 ټینووی ده بیت هر دوو چاوی ده په ریږو ده چینه سر کانیو بک
 که کیژو کار ناوی لږ ده بهن ، هندی ژنو کچ چاوبان به
 هلي ده که ویت هه تره شیان لږی ده چیت و له بهری هه دین ،
 کچ لږی ده پرسن : بوچی واه به سر هاتوه ؟ له وه لام دا ده لیت

ساله کی بووم له مران (۱)

هیندم گان کیژی ده مه نګوران

بو په هه رتک چاوم دابزگران

» » »

هه ندی خه لکی تریش ده لین :

قوله شین له که ل هلي ده که ونه ده مه ته قهو ده لیت :

له وه هلیه ی کیژو ویژو

خو نو نه ت کړدوه نویژو

قه ی له زارته مه ی بیژو

هلي :

قوله شین که له ک هه له وه ری

زګت بوو ویتنه پیسته ی مه ری

هیشتهان دوورم پیم ده وه ری

» » »

(۱) مر - شوان

هه لي سوار بوو له مايني به
 ماين شاره زای بری به
 به جبی هیشت ده شتی مه رگی به

«» «» «»

یا خوا یا چاکی بهر مه نداوئ
 نهی بابه کری له خوشاوئ
 پیر مه سووری له سه نکاوئ
 نهو رو راو کهر بینه راوئ
 مه لی عاسی بوو له داوئ

«» «» «»

چهند که سیک ووتویانه :

نهو هه لبه سته ی پاش نه وه داناوه که تووشی نه خوشی چاو
 بوو له نه انجام دا هه ر دوو چساوی کویر ده بیت ، بو نه وهی
 ناوی بوژی خوی له ده ست نه دات ، کویر بوونه که ی ده گانه
 هوی نهو به سه ر هاته ی چندووکان « به لام خه لکی ساده ده لین :
 نهو باسه راسته و عه ایش چوته شایی چندووکان ، چونکه
 هه موو شایه ریک چندووکه به کی نایبه تی خوی هه به (۱) که فیری
 به بیت و هه لبه سته ده گات .

(۱) هه ندی نه فسانه ده لیت - هه موو بوژی ریک شه پتانبکی
 هه به که شیهری فیر ده گات .

به لای منه وه بویه شتی نه فسانه و نه قه و ماو ده خرینه پال
 که سیک که نه و که سه کاریکی به ک چار به رز
 بکات یان هونه ر مه ندیکی زور شاره زا ، یان قاره مانیکی
 و این که کهم به چاو بدیتری له ناو خپله کی . . . بویه هه لمان
 به کاری به « خارق العاده » زوره له ویژه و فولکلوری که لی
 میلهت وه کوو « زاباتا » ی مه کییکی یان « روستم
 فارسه کان » (عه تته ری عه ره پ) « ده ویتی ساسونی »
 نه رهنیه کان . . .

عه ایش چونکه شایه ربکی به ک چار هونه ر مه ندوو به ناو
 بره خه لکی ساده وایان زانیره ده توانیت هه موو شتی نه انجام بدا
 هه نا ده کهل جنو کهش بکه ویته گفت و کو .

« » « » « »

نه و چه شنه چپروکانه که رچی به لای هه ندی که سه وه شتی
 بن بایه خن به لام له سه دهی بیسته م دا زور له و شتانه کراون
 به فلیم و چپروکی شانویی که که لی جوانترن له چپروکه کانی روو
 داوی نه و سه ده بووینه زنجیره فلیمه کانی نیلیازه ی هومیروس ،
 نه فسانه کانی روستم نامه و کهلی چپروکی کونی قر .

هه‌لێهسته‌کانی شای و هه‌لێهرکی

«» «» «»

هه‌لی سه‌ده‌ها به‌یق هه‌یه که بو شای و هه‌ل په‌رکی و
کورانی ده‌شیت ، هه‌موو شی پرن له‌ وه‌سفی کردگار و سروشت
پارو قه‌دو بالاو ، چاوو روومه‌ت و خه‌ت و خال .

هه‌لێهسته‌کانی یه‌ک جار پالراو و ریک و ییک و ساده‌ن و وشه
ووتنه‌ی نه‌زاندر او به‌کار ناھینی چونکه‌ بو یژیککی به‌ته‌واوی مبللی
بوه به‌زبانی ساده‌ی کوردی بێ گری به‌یت و هه‌لێهسته‌کانی له‌ده‌م
هاتوته‌ ده‌ر ، بی نه‌وه بیان نووسیه‌ته‌وه یان پیش تر ناماده‌یان
بکات . . .

هه‌لێهسته‌و به‌یته‌کانی له‌سه‌ر زبانی چوو تیار و ره‌نجیهر و
کرێکار ریک خسته‌و ، بو چینی ده‌ره‌به‌گ و زور دار و سه‌ره‌مایه‌دار
خوی ماندوو نه‌کردوه که‌رچی که‌لی هه‌لێهسته‌ی نووی میرو پادشا
به‌کی تیدایه ، به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی ته‌و روژه چونکه‌ له‌ دژی
زور داره‌کانی هوسمانی بوون بویه میژووی کورد به‌ نه‌مریان

داده نى (۱) وه کوو بته مالهی بابسانه کان له سهروو یانه وه دوو پالهوانی کورد « ناوړه حمان پاشاو » وه سمان پاشا .

هه لېه سق دلدارى و شایى و هه لېه رکى عه لى نه وه نده زورن که به چه ند نامیلکه به کیشش دوایان نایه ت ، به لام به یت و هه لېه سته کانی به پى ناوچه و خیل و شارو دى کوردستان ده کوریت که لى هه لېه سته کانی عه لى له ناوچه کانی هه و لېو و کوبه و ده شق دزى و خوشناو ته بلو بوته وه جا بویه به پى جیکه و شپوه ی نه و ناوچانه کورینده و مقام بیژو ساز نده کان له ناهه نگ و شایى دا ووشه و شپوه کانیاں کوریره که رچی هه لېه سته کانی عه لى به شپوه ی ناوچه ی مه رکه به که « موکری » پى ده لین . . . له ناوچه ی سلیمانى و پشدر به چوری تر هه لېه سته کانی بلو بوته وه .

« » « »

شپوه ی هه لېه سق دلدارى عه لى وا به ناو کردوه « خازى » که یارى بوه و ده لین له پاشان هیناویه بوته سه رچاوه په کى مه زن بو هه لېه ست و به یته ره نگیته کانی . . . هه ر بویژه ش یاریک پالی پیوه ناوه که له هونه رى هه لېه ست دا بگاته پله ی به رزی . .

مصطفی به ک قادر ناویک بوته هوی نیلهاى شیمرى نه و ،

(۱) لین - پشت گیری شای نه فغانى ده کرد چونکه له

دژى نیستعمارى نینکلیس بوو .

وه فایى « شیرین » که کچی زور جوان بوه هه سقى جولاندور،
 یان نه و شیرینه وای لى کردوه که نه و شیرینه ناو دارانه
 دا بنى .

« » « »

هه ندی بویژى کورد هه ن که بویژانى بیگانه به تسایه نى
 حافظو سه عدی و (نظامی) ، قاعانى ، خه یام ، کلیمى هه مه دانی
 و . . . و کاریان کردوته سه ر شیوه ی هه لپه ست و بیری بویژان
 به لام عه لی له سنووری میللى لای نه داوه به لای منه وه ده بى بویژ
 له ناو چه رگه ی که له که ی بژییت و تیلهامی شیرى له دهشت و
 کیوو چیمه ن و باخ و کچی کوردو شایى ، باران ، سروش
 جوانى ناوچه ی کوردستان وه ربگرى نه که به دواى کورینى بیری
 بیگانه و بالوره ی نه و لى بدانه وه . . (۱)

به داخه وه هه لپه سته گانى شایى و هه لپه رکی که نه وانیش
 هه موی هه لپه ست و به یق دلدارین که عمان که وتونه ده ست و
 لپه دا چه ند نمونه به که به نانه واوی بلاو ده که ینه وه هیوامان
 وایه له دوا روژ خوینده وارانى کورد بومان ته واو بکه ن .

« » « » « »

(۱) هه ندی بویژ هاتون هه لپه سقى (نزار قه بانى) محمود
 دهرویشرو (حسین مه ردان) به کوردی وه رده گیرن و به ناوی
 هه لپه سقى (تازه) بلاویان ده که نه وه !

روژیک له دژوان سر له سپیانن
 یارم راوه ستا له زار هه یوانی
 به دوو چاوی رهش ده کا گریانن
 به سینگی سپی ده کا کونسانن
 بوچی ده گریوی هی کبژه جوانن
 بابان و یرانی ؟

گچ :

چه کراسم نینه پی بکهه دیلانن

« » « »

خومن بالدار نیم به بال بفرم
 بچه موسل و شام کراس بکرم

« » « » « »

ده چمه به ر بیلایی یی
 ته و بیلاییم به شینی
 نازدارهك دانیشته
 به پی ی لانگی ده ژینی
 لای لایه ی بو کوری ده کوک
 ناوی خوا ی له گه ل دینی
 کوارهی چوار کوی له کوی دا
 ساغ له زیری مار دینی

خه زیمه ی له لوونی دا
 ټاکړه و ټاښېدی دینی
 ماچی نه و زالم بابهی
 زاخوو زیبار مزکیفی
 ده چمه بهر بیلایی یی
 نه و بیلایم بلنده
 ریشه ی قه ره پوشینی
 دوو خالی رهش ده بن دا
 نه کړ تو یاری منی
 نیشانه کی به من ده
 نیشانه چه نیشانه
 قه نه فل و مه رجانه
 تازم به دیاری بوها
 له شاری کرماشانه

» » »

بوت بکهم مه دخی یاری
 نه و روش مه تا نیواری
 سنی روژان ته واوو نابین
 له سبه ی مه تا نیواری

» » »

عهلی به یتیکی هه به که له هه زار دیر زیانتره وه سنی یار
 ده کات زور به وه ستایی و هونه رمه ندانه له ته وتی سه ره وه تا نووکی
 به انچهی پیدا دیت . . . هه ر به که ردانه ی دورو له هل وشه و
 چراغ ده چیت . . . هونه رمه ندی ته و بوژه له پایه به کی وا
 داپره که نه مری و ناو بانگی هه تا هه تایی بو به چیماره ، پایه ی
 هونه ری میلی کوردی که یاندوته ته و پهری به رزی .

نه وانهی به زبانیکی تر شتیان نووسیه که رچی شاره زان
 به لام شتی نه مر ته وه به که به زبانی کوردی نووسراین یان
 له بابته کورده وه به زبانی بیگانه بنوسری کوسه و پوایته کانی کورد
 کوردن به زبانی خه لک ده نووسن گویا کوردی « باش نازان »
 خوا بم گری وانیه بیگانه په رست و خوفروشن !

هه‌لبه‌سته میژوویه کانی عه‌لی به‌رده‌شانی

وه‌کۆ ووتمان عه‌لی له‌ سه‌رده‌می حکومه‌تی بابانه‌کان
ژباوه ، له‌ سه‌رده‌مه‌ش دا وه‌ کۆ بومان ده‌رکه‌ و‌توه‌ ناساچیه‌ی
کۆرده‌ واری له‌ باریکی ئابووری باش دا ژباوه ، هونه‌رمه‌نده
کانی کۆرد هاتوونه‌ مه‌یدان ، هه‌لبه‌ستی میلی‌گه‌شهی سه‌نده‌وه .
به‌لام ئایا نه‌ماره‌تی بابان هه‌ر وه‌ابه‌ سه‌ربه‌ستی مایه‌وه‌ ؟
نه‌خیر دووباره‌ عوسمانیه‌کان روخانیان ، کاتی که‌ ماوه‌یان نه‌ده‌بو
وه‌ خه‌ریکی چه‌ته‌ که‌ری و شه‌ر بوون ده‌ که‌ل ده‌وله‌تی ته‌سه‌ر
یان ئێران . . . ماوه‌یه‌که‌ له‌ کۆردستانی عێراق پشتیان
ده‌کۆرده‌وه‌ ، جا کۆردیش له‌ هه‌ندی شوین که‌ ماوه‌ و فرسه‌نی
ده‌زانی میر نووشینی بو‌خوی دورست ده‌کرد . . . وه‌ کۆ
میر نووشینی « بابان » له‌قه‌ لاجولان و سلیمانی وه‌ (سوران) له‌
هه‌ریرو ره‌واندز دا

« » « » « »

جا وادیاره‌ که‌ عه‌لی له‌ سه‌رده‌مانه‌ دا ژباوه‌ که‌ ناوچه‌ی
به‌شی سلیمانی له‌ کۆردستانی عێراق دا به‌ ده‌ستی حکومه‌ته‌نی

بابانهوه بوه . . (۱)

له و کاته ش دا دوو برا هه بوون که په کبان ناوی
(ناوړه حمان پاشا) بوو « دوه میان ناوی ودهمان پاشا دهین »
ته کهر چاویک په فولکلوری به شی دوه م دا بخشینی بوت
ددرده کهوئی له بهیقی ناوړه حمان پاشا زور بروای به هه لی بوه
وهه هتا ده کهل خوشی بردوویه بو تاران .

جا نیمه لړه دا نهو بهیته ده نروسین که به سه ر نه و
بنه مالهی دامه لداوه

« « «

تاقو ته نیا هر هوه
باوک و پودهر پشت و نه وه
که دات دنا تاب و هوه
هر باب نادم و داک هوه

(۱) په کئی له مروغه « بهرانه ت دهره کان و خولای
« السدة الملكية » له کو قاریک دا نووسی بووی : کوردویژه ی
نیه و هرچی هه یه هه مرو شتی هی دهره به گایه تیه ، مام . . .
. . . سرو کویلاکی ویژه ی کوردی ده شکبئی و ده لیت کورد
نه « مه لخمی هه یه و نه چیروکی دریژ » نه و چه شنه که سانه
باشتر نه وه یه که باسی شتی وانه که ن چونکه « نان بو نانه و او
کېشت بو قه سابه ؟ »

ئاسمان له سه ری گرتنه وه
 کولی شتی زه وه زه وه
 چه له هه ردی چه له خه وه
 فانی ده بێ ناییتنه وه

— ۲ —

فانی ده بێ به یه ك جاری
 یاخواو یا هه زره تی باری
 پیغه مبهرو هه ر چوار یاری
 قورئانیان هات بو به دیاری
 روژ به روژ ره حمهت ده باری
 تی خیر بێ بو منی هه ژاری
 دوو برا هه بیرون خه لکی شاری
 له دهسیان دابوو سه رداري
 ئێکی ماخوی سه د هه زاری

— ۲ —

ههزار ههزار له وان نه خشان
 لاله ره نکهن له سه ر فه رشان
 شهوو روژی ده که ن په خشان
 بو حاکم و میرو چاوه شان

— ۴ —

میریکی به گفت و گو به
 هاده ربه ندو قوره گو به
 مهرکه و بیتوین و ناگو به
 چه مه داغا به شی تو به

— ۵ —

خواه ن به شی بهشت که مه
 میر ده فخرموی نهک بن خه مه
 پیت راگیری نه و زه م زه مه

— ۶ —

پیت راگیری زه می سالی
 بلباس و چپای که لالی
 حو کمی و هر کرت که س نه نالی

— ۷ —

حو کمی و هر کرت زور به وازی
 هات به یداخ و نه پل و بازی
 کن مهرده به خوی بنازی
 پاشا پی ده کا رمبازی

— ۸ —

سوار پرو یوسفی نه و لی
 مه تالی زیر له کوده لی

— ۱۰۹ —

سپهین سه حر تاو هلی
ته پرو قوش و باز تیکه لی

— ۹ —

ته پرو قوش و بازان شه ره
سپین پور به ش نه ره نه ره
قر قرر ته پریکی به د نه ره
له برنجاری تیر ده له وه را
تیکه ل ده بوون سوار ده که را

— ۱۰ —

سوار ده که ران به بن وازی
به ته پل و لیدان ، رمبازی
حه سره ت شه هینی گولو وازی
لیی داپردی بو هه و وازی
شکاندی دوو بالی قازی

— ۱۱ —

به که له رم سواری سه گراوی
ران و رکیفی ده ست و ماوی
شق به ندو دانه لغاوی
سوورن، ره شن، سپین، ماهی «ماوی»
نی دهره ش وه که قه له مراوی

— ۱۱۰ —

مهد ده فهرموی « عمر و چاوی »
« موبارهك يتي خوش پرو راوی »
— ۱۲ —

راو که ر وا له بن سنووری
وهك موسی له سهر کیوی نووری
شاد ده پرو به مه قام و نووری
نیمهش واین بو شاره زووری
— ۱۳ —

شاره زوور خوش شاره زووره
که یخو سره وی دیوان گیره
« ره حمن پاشا » بو خوی میره
— هه زارانی له بیره
— ۱۴ —

له بیره له زور تا که می
میر چوه راوه پوری چه می
— ۱۵ —

میر چوه راوی نه که راوه
له خاک و خولی به م لاوه
هر له کچکه هه تا ساوه
عبد الرحمن پاشا سهر راوه
— ۱۱۱ —

له دورره ده دی دین شاره

— ۱۶ —

شاهه دی ده دین بهه وشته ری
نه پلر قه مچی و تازه نده ری
نه که راوه که یه سه ری
ناکرو تووکیان لی هه لفری

— ۱۷ —

دیار ده غولامی راو که رانم
شا زولفی سر که مبه رانم (۱)

— ۱۸ —

شا زولفی مینای پی که ردی
نه وجهه وانان راو له گردی
راو دابه شکرا له بن گردی
قوته قوته لاجی ویردی
خیزره بیزره تاژیان بردی
پینج سهه سامونه م لی ژماردی

(۱) لیره دا وه کوو خوینده وار ده بیی هه ندی به ندی نه
به یته که مه ، چونکه له دوو به یته وه تیایه تی تا شش به پی
« دیر » وادیاره به نده کان که م و کروریان زور تیایه له به
خه لك چوته وه .

به گ له ران به زياته خواردي

— ۱۹ —

راو که ران هر راوه راوه

سی سه د نه سپی به لغاوه

ره حمن پاشا خوی سه رراوه

— ۲۰ —

راو به قال بو پاش نیوه روی

دابهش کرا له « خره جوی » (۱)

پاشا که ییه قوره گوی (۲)

میر ده فه رموی ده چمه کوی

— ۲۱ —

پاشام واهات به میوانی

بو لای میری ده سورانی

کوره کوره ی ده کویانی

کوریه و کاله ی فه قی یانی

رانک و چوغه و چه مه دانی

(۱) خره جو - گوندیکه له ته نشت سه نگه سر .

(۲) قوره کو : دییه که له مابه یی ده ربه ندی سه نگه -

سر رانیه نیستی به ژیر ناوی دوکان که وتوه .

— ۱۱۳ —

سمیل سووری سنه پیسانی
 مه مووی جانی بی جانی
 مه مووی خانی بی خانی
 ده سته ی حه سه ن خه له کانی
 دوله و پاپراغ و بریانی
 پلاو و گوشت و شیلانی
 نیسه و فالیه سه و ده رمانی
 خورده و برده کهس نای زانی
 تی بر ناکا به رده شانی

— ۲۲ —

به رده شانی به غولامی تو
 وه بادو ملک و باچی تو
 راوه ستاون به نه مری تو
 وه سه ر فتره و خه راجی تو

— ۲۳ —

سه راج و مه یته ر ناردن
 مه بدی کویله ن وه ک شاترن
 نه مینن قیده فکرن

— ۱۱۴ —

دین مہ نده کان دہ گرن

— ۲۴ —

مہ ندهك دہ كہن پیسكون
رہ ختہ و ریشمہی و ہك سہولن
زینی قہ دہفہی اہ كولن
وہا چاكہ و ہك میر دہلن

— ۲۵ —

سہ فہری میری موطلہ قہ
چہ رم و قایش و میشن و شہ قہ
ہہ موویان برین بہ میزو باقہ
بہ یانی ہہ ستن شہ فہ قہ
نال بہ ندان ہہ ر شہ قہ شہ قہ

— ۲۶ —

شہ قہ شہ قی نالہ ندو بہ قالان
وہ کوپان کرد بہ حہ مپالان
بہ عہ یفی بیست و دوو سالان
» پاشام « بردی وابہ تالان

«» «» «»

— ۱۱۵ —

ده لین نه و به یتنه چه ند مانگ ده وامی کردوه چونک
 عبد الرحمن پاشا چو بو تاران بو ته وه ده که ل شای نیران
 ریک بکه وی وله وی یارمه تی بده نی که ده که ل عوسمانیه کان
 شهر بکات به لام هه چه مه کان درویان له که ل کرد . . . نه
 له شکره ی دایانی له په که م شه ر دا له کن هه ولیر رایان کردو
 پشتی کوردیان به ردا « تکایه فولکلوری به شی دوه م بخویننه وه
 به ناوی به یقی تاو ره حمان پاشا » .

نه و به یتنه په ک آچار زوره داخه که م هه ر نه وه نده مان
 به ده ست که وتوه - نه که ر کاک احمد ناکو نه یوایه نه وه نده شمان
 بو کو نه ده کرایه وه زور سوپاسی ده که یین .

«» «» «»

فرهه نگی عه لی به رده شانی

« ۱ » « ۲ » « ۳ »

روو ده چم : ده چمه خواروه

کوچی کوچی : ووشه به که بو بانگ کردن سکه
به کار دیت .

هه لیک مه لیک : « به فرو فیل - ره وشت خراب »

سی پیک : یو مشکه هه ژاندن به کاری ده هینن پی ده این
سن کوچک بومه نجهل .

توری : « خویری » .

جه لهب : کومهل . به میکه له مه ریش ده این .

خاس : باش . هونه رهنه شاره زه .

دیلان : شابی . زه ماوه ند « دیلانه - گورانی »

زه رده ی ده هاتنی : زه رده خه نه ی ده هاتی .

خووناو : ناوه نگ . شه ونم .

کاله کال : هه راو هوریا . قیره قیر . چه ته چه تن .

ناوه ژئی : له پشته وه . به ره واژوو .

به وازم : به ناوو کهم .

چه نكهرن : به كتر دانه بهر چرنووك .
 خوځماځلي : ليدان به پشوو دان . شلو كوت كردن .
 فهله : ته ياری . اسوری .
 راده سا : دادرسا « هاننه ويزه »
 بلخ : خویری . هيچو پووج . خراب
 چه گهن : چوره گيايه كه حه سیری لي دورست ده گهن
 بهر بهن : گه زدانه « گه رده نه »
 ليس : تېلا . كوتهك
 قوومار : كه مه . یاری كالته . وازی
 خو به سر : به ته نیا . هر ئامانجی خوی ده وی
 قولاغان : لاو . جھیل . گه نج . دهم رووت
 وه جاغ : خانه دان . نه وه . وه جاغ زاده خاوه نی وجاغ
 قاره به خشی - واته پیاوي مه زن .
 سوراغ : پرسیار کردن له چیکه وشوینی که سیک یان
 جیکه یهك .

به فهوروفیک : به پیت و به ره که ت .
 لینی : لینی . لی یه تی . بو چه معه
 چور : قومیک ناو
 هل په تیو : نه مام . شیخه ل
 ده وهن : نه راش . داری چکواله .

موکاره : جوریکه له چه کوچ بو هل کولین به کار دیت
چه قهن : چیکه ی به رده لان . یان چیکه ی به رز له سهر
لوتکه ی شاخیک .

پوله : له چک . قوته

شیلانه : جووره خشایکی ژنه

ته حا : ووشه یه که بو سهر سورمان به کار دیت .

کوی لار : گوی شور

له نا قار : به رامبهر

شوری : شور . شوره : یار . جوان . شنگ

سوار : یه نی سوار چاک

سونه : مراوی .

خه رات : دوم . کاولی

ره زکم ناوی : له زکم ناوی یه نی کاری خراب کردن

بورایه که ی : پاشوو . پاشی . پاشهل

کاو : گورایه که بکه ویتنه چیکایه کی زور حاسی به مه رجی

مه ر چوار لای شاخی بلندین

مر : شوان

مه رتک : مه ردووک . مه ردوو

ماخو ساحیب . خاوهن

زهم زه مه : هه یتوو هوت . ده ستگاو سه لته نه ت .

زه‌وه‌زه‌وه : ده‌زیت

کوده‌لی : له‌په‌شت

قوش : چوبله‌که

برنجار : جیکه‌ی برنج لی چاندن

سه‌کراو : سه‌کپی‌ناوی . یان ماینی خوش به‌ز

دیاردی : کاتی که سه‌ک نیچیر ده‌بینی . دیاردی بو

ده‌که‌ن جا هیرش ده‌با

خیزره و بیزره : پاش ماوه

ساموته : کاتی که نیچیر ده‌کوژن به‌پاشکوه‌ده‌کری

تیسقه و فالیسقه : نه‌و شتانه‌یه که چاران ده‌رمانی تفه‌نگ

یان ده‌مانچه یان له‌ناو ده‌کرد

شائر : خوش رو . خزمه‌ت کوزارو به‌وه‌فا

مجه‌نده‌ک : نه‌سپی ره‌سه‌ن

ته و شوین شارو دیپانه ی که له به یتو هه لبه سته کانی عه لی ناو یان هاتوه

« » « »

به رده شان (۱) : دوو گوند هه ن له ناوچه ی مهرکه پی یان
ده لین به رده شان عه لی خه لکی ته وی به بیوکه ، لوتهر ، دوله بی :
چه ند گوندیکن له ناوچه ی مهرکه « مهرکه ش ناحیه به له سه
قه زای قه لادزه »

زه لتویران : دولیکی قووله لهو ناوچه به دا .
ته وارن : دیسان گوندیکه لهو ناوچه به دا .
کوینا ته للا « عبد الله » بوژیکی میلی به ناو بوه به لام
هه لبه سته له پاش به چی نه ماوه .

شیخ مصطفی : چاکیکه لهو ناوچه به به شیخ مصطفی
قوتی شامی به ناو بانکه .

بیگم « بیگمه » : گوندیکه له بهری مهرکه .

(۱) به رده شانی بچووکو که وره . عه لی خه لکی به رده شانی

که وره به .

شارهستين : گونديکه له بهري مهرگه .

خانم کچی کاک نه لياس : شوخيکي زور به ناو بانگ بوه

لهو سهردهمه دا .

شاه عهباس : په کي له شايه زور داره کاني فارسه « ۸۰ »

هزار که سي له خياه کاني موکريان سه ربري وه « ۱۰ » هزار

که سي له ناو قهلاي دمدم کوشت ده کهل قاره مانى مه زنى کورد

« نه مير خانى يه که ده ست - نه مير خانى له پ زيرين » .

خوازيله - خازي - خازيله : کچيکي شوخ و شه نک بوه

مه ندى ده لين ياري علي بوه و له پاشان بوته ژنى ، هه نديکيش

ده لين ته نيا دوستي بوه سهرچاوه بو که لن هه لپه ست و به يتي

دلداري جوان عه لي .

بوتان و « جزيرو بوتان » : دوو ناوچهن زور فيراوان

له کوردستاني تورکيه ي داگير کراو .

ژه نکار : قه زاي سنجاره و به هه نجير به ناو يانکه .

کاکه سوار : ره قبي عه لي بوه « واته حه زي له خازيلي

کردوه » . وه کوو خوي ده لیت : هاني خه لکي ده دا که عه لي

شلو گوت بکه ن .

مام خدر : دياره به ساوارکوته روه به ناو بوه .

حه مه مه رگي : زور ناشيرين بوه بويه عه لي به ره نک

قه اهي ناوي برده و .

ووسوو پلینگی : له ناوه که ی وا دیاره زور کورج و کول
بوه که چی له کاتن له عهلی داوه دوخینی پساوه .

خال خدر : دوستی عهلی بوه که چی له سهر نه وه شوه
هانی خه لکی داوه بو شلو کوت کردنی عهلی .

حه مه خیه : دیاره نه ختی چاو خیس بوه .

مام قادر : گویا پیاوی باش بوه که چی له هه موان خراب
نر عالی داپه لوستوه .

مه ولرود گوان : کهرچی درانگ شتی بیستونه وه به لام
نه ویش په لاماری عهلی داوه .

مام باپیر : له وانی تر به به زه یی تر بوه ووتوبه له عهلی
مهدن دلداری وای لی کردوه .

تی بیچی :

نه و ناوانه ی له سه ره وه باس مان کردن هه ر به که ره وشتیکی
بوه که تی مروش نه و چه شنه پیاوانه مان که به ره وشتیان ناویان
ده بریت ، به لام هونه ری عهلی له وه یه که وه زعی ره وانی وره وشتی
نه و پیاوانه ی زانیوه وه کوو پسرپوریکی « ره وان شوناس » به داخه وه
نوانه ته نیا له ناو هه لیه سته که داناو براون و له باره ی ژیا نیانه وه
شتی نا زانین .

« » « » « »

سپناجیان : کوندیکه له ناوچه ی مهرکه و پشده

محمد - همه - همه د : وه کوو ووتمان یان شاگردی
عہلی بوه یان شایہر بوه « سہرنج - بده بهیتی پیازان » .
مام چہدریس : پیاو چاکیکہ بهلام جیکہی نازانین :
مہرو : شاریکہ له شاره کانی نه فغانستان ، له وانه شه که
گونديک بوه بی له ناوچهی مہرکہ » .

نهالا کهچهل : خانه خوبی عہلی بوه « بروانه بهیتی پیازان »
مام سلیمان : وادیاره قورٹانیکي تسایه تی بوه ، یان له و
کاته دا کهم کهس بوه قورٹانیان بووی بویه مروئی قورٹان
دار زور به ناو بانگ بوه .

وه ستا احمدی چه خماخ چی : باشترین وه ستا بوه له
کوردستان بو دورست کردنی تغه نگ ، سیر نه وه یه له سدهی
ههژدهمین کارخانهی تغه نگ و ده مانچه و توپ له کوردستان دا
هه بوه کهچی له سدهی بیستمین دهرزیه ک ناتوانی دورست بکا !
کارخانهی درو له باوه !

بیریشک . کووچار . بی دیل . نه سیریل . بیرہ کان :
مه مویان ناوی گوندن له ناوچه کانی مہرکہ یان پشدر
بالهک - باله کیان : خیلیکه له قهزای ره واندز داده نیشن
یان ناوچه یه که له وی .

کانی په لکو : وا دیاره له کانی خوی دا یان حاکی
بابانه کان یان میری له میره کان له وی جی نووشین بوه

مهنگورو مامهش : دوو خیلی زور گه ورنه . له کوردهستانی
عیراق و تیران داده نیشن به لام زور ناریکن زور چار شهریان
لن قهوماوه « شهری مهنگورو مامهشان فولکلوره »
که ناو : گوندیکه له ناوچهی پشدر .

دهربه ند : ههر وهك که له ریزه شاخی ناسوسی و زبی
کویهی پښ دا دهروات گوندیکش ههیه لهزارکی نهو ده ربه نده
به دیوی رانیه دا - سهنگه سه ریش گوندیکه دواي دهربه ند بهره
پشدر لهو بهری رووباری کارفینه وه به . دواي دورست کردنی
بناوانی دوکانو پرونگانه وهی ناوه که ی خه لکه که جیبیان هیشت
وچرونه « دوانزه بانوان » که لهوی سهنگه سهری تازه دورست کراوه

« » « »

که ئښ - قواله شین : ناوی نهو چنوک به که شایه بره
شهره شیمری ده گهل هلی کردوه « به یق جندوکان بخوینه وه »
بسکی و نسکی : ژنی قواله شین بره ، نسکیش ژن خوشکی
زور جوان بوه .

هه نه بر : یان ژنی هلی یان خوشکی بوه .
پیر مه مهندي مه مهنداوی : چاکیکه زور به ناو بانکه له ناو
ولکهی خیلی مهنگور .

خوشاو : چاکیکه و ناوی گوندیکه .
سه نکاو : گوندیکی به ناو بانکه له کونده کانی کفری .
بیتورین : نهو ده شته پان و به رین و به پسته یه ده که وسته به یق

بیستانه و هه نا ده ربه ندی سه نکه سه ر در یژ ده بیته وه هیچ ده شتی وا
به پیت و پان له کوردستان به رچاو ناکه ویت به لام داخه که م
هه مرو عه ردو به راوی هی ناغاو زورداره کانی کورده . « کوبله یی
جوری ژبانی خه لکه له وئی »

ناکو : خیلپکی زور زله له ناوچه ی قهزای رانیه داده نیشن
بلباس : خیلپکه به شیکیان له کوردستانی عیراق و به شی
قریان له کوردستانی ئیران داده نیشن و پی شیان ده لین « پیران »
که لاله : ناحیه یه که له سه ر قهزای ره واندز له ناوچه ی
باله کیان .

« » « » « »

حه مه داغا : میریکه له میره کانی ده وری ناو ره حمان پاشای بابان
شاره زوور : ده شتیکه زور به پیت له ناوچه ی سلیمانی ، به لام
پیش میلاد زلترین شار بوه له ناوچه ی کوردستان هیردوتی میژوو
نوس باسی به دوورو در یژی ده کات .

خره جو . گوندیکه له ته نشت سه نکه سه ر .
قوره کو : گوندیکه له مابه یی ده ربه ندی سه نکه سه رو رانیه
نیستی به ژیر ناوی دوکان که وتوه .

سوران : به وناوچه یه ده لین که کانی خوی ده وله تی میر
نوشینه کانی سوران تیی داده ست داربوون ، ناوچه ی هه ولیر سوران
بوه ، ناوچه ی سلیمانی به بابان ناویراوه .

فه قى يان : گوندیکه نزيك کويه به گوريه و کاله به ناوپانگه
 سنه : شاريکی زور خوش و ز له له کوردستانی ئيران
 حه سه ن خه له کانی : خه له کان گوندیکه له سه ر ريکهي
 سليمانى و رانيه - وادياره نه و حه سه نه زور قاره مان بوه .
 سه يد سمايلي کويستانی : چاکیکه له سنووری کوردستانی ئيران
 دوانزه مامان - دوانزه ئيمام : نه وانه ش هر چاکن .
 ده شتی پيره ريالی : گوندیکه له ناوچه ی دزه یی
 قوريچه : گوندیکه له ده شتی يیتوين نزيك شاری رانيه .

«» «» «»

عه لي نه ك ته نيا شايه ر بوه به لکه زور که راوه و له
 جوغرافيه ش شاره زا بوه - ويژه ی ميلی بويه به نرخه چونکه
 ناوينه یه بوباری ئابووری و ره وشت خو ، میژوو ، وه هه مو
 شتيکی تر له و سه ر ده مانه دا که ئيمه هيچ نووسراویکمان به
 ده سته وه نيه که جووری ژيانی باوک و باپيرانمان بزانی به غه پری
 فولکلورو به یت و نه فسانه و چيروک نه بێ چکه له کتیبه کانی تر که
 باسی کورد ده کهن .